

Docnr3

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@hotmai.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 11:44:25 +0200
To: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@hotmai.com>
Cc: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: nieuwe asielwet
Attachments: scan.pdf

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@hotmai.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Leden van de Senaat,
Geachte Leden,

Als Nederlands staatsburger en bezorgde medeburger wil ik graag mijn zorgen met u delen over de asielwetgeving die recent door de Tweede Kamer is aangenomen en binnenkort ook door uw Kamer zal worden behandeld.

De betreffende wetwijzigingen hebben geleid tot ernstige zorgen onder veel mensen en gezinnen die proberen hun leven in Nederland voort te zetten. Veel personen die al lange tijd in dit land wonen, zich inspinnen om zich in de samenleving te integreren en hun leven hebben ingericht volgens de bestaande rechtsorde, vrezen dat de nieuwe regelingen ernstige gevolgen zullen hebben voor henzelf en hun families. Zoals bekend hebben veel mensen hun leven gepland op basis van vertrouwen in de destijds geldende wet- en regelgeving en hebben zij zowel aanvragen voor een permanente verblijfsvergunning als voor gezinshereniging ingediend volgens de toen geldende voorwaarden. Mensen hebben jarenlang gewerkt, de taal geleerd, zich aangepast aan de samenleving en hun toekomst opgebouwd op basis van hun vertrouwen in de Nederlandse rechtsorde. Daarom kan het beoordelen van aanvragen die onder het bestaande juridische kader zijn ingediend volgens een later ingevoerd en strenger wettelijk regime, leiden tot aantasting van de rechtszekerheid en het beginsel van gerechtvaardigd vertrouwen.

Met name de onzekerheden rondom gezinshereniging, verblijfszekerheid en de toekomst veroorzaken diepe psychologische en sociale zorgen onder mensen. Veel personen van wie de procedures nog lopen, vrezen dat zij na jarenlang wachten uiteindelijk met strengere voorwaarden geconfronteerd zullen worden.

In een constitutionele rechtsstaat is het van groot belang dat mensen hun leven kunnen plannen op basis van de geldende wettelijke regelingen. Daarom zijn de bescherming van rechtszekerheid, gerechtvaardigde verwachtingen en rechtvaardigheid van groot belang voor het maatschappelijk vertrouwen. Wij geloven dat het vertrouwen van mensen in de rechtsorde waaraan zij zich lange tijd hebben verbonden, niet mag worden geschaad.

Geachte Leden van de Senaat, Nederland is door de geschiedenis heen voor velen een bron van hoop geweest vanwege het belang dat het land hecht aan mensenrechten, de rechtsstaat en menselijke waardigheid. In dit verband heeft Nederland historisch gezien een sterke traditie op het gebied van mensenrechten, de rechtsstaat en respect voor menselijke waardigheid. Daarom hopen wij dat bij de beoordeling van de nieuwe regelingen zorgvuldig rekening zal worden gehouden met de menselijke gevolgen, de eenheid van gezinnen en het gevoel van vertrouwen binnen de samenleving.

Hartelijk dank voor uw aandacht en zorgvuldige overweging.

Met vriendelijke groet,

[NaamAchternaam]

[Adres] 5.1.2.e

[Plaats]

.....

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 11:45:45 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Zorg over nieuwe wetgeving en bescherming van verworven rechten 8

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte eerstekamer

Mijn naam is 5.1.2.e 5.1.2.e Ik woon sinds ongeveer 3,5 jaar in Nederland en ben hier gekomen via gezinshereniging. Samen met mijn echtgenoot en onze zoon woon ik in Harlingen.

Mijn echtgenoot en zoon verblijven inmiddels 4 jaar en 10 maanden in Nederland en zullen over twee maanden de vijf jaar volmaken. Wij hebben alle door de Nederlandse overheid gevraagde documenten volledig aangeleverd. Tijdens ons inburgeringstraject hebben wij met succes ons inburgeringsdiploma behaald.

De afgelopen drie jaar hebben wij ons actief ingezet voor de samenleving door vrijwilligerswerk te doen. Ik werk nog steeds en ben momenteel werkzaam in een naaiatelier, waar ik nieuwe leerlingen het vak van kleermaker leer. Op deze manier probeer ik een positieve bijdrage te leveren aan de maatschappij en mij volledig te integreren.

Onze zoon werkt inmiddels al 15 maanden. Als gezin doen wij ons uiterste best om actief, zelfstandig en betrokken deel uit te maken van de Nederlandse samenleving.

Met betrekking tot de nieuwe wetgeving horen wij echter enkele berichten die ons zorgen baren. Wij vrezen dat bepaalde rechten mogelijk worden ingetrokken en dat dit kan leiden tot onzekerheid voor mensen zoals wij, die al jaren aantoonbaar hun best doen om zich aan te passen en bij te dragen.

Juist omdat Nederland een land is waarin rechtvaardigheid en rechtszekerheid centraal staan, hebben wij vertrouwen gehad om hier een nieuw leven op te bouwen. In ons land van herkomst was er voor ons helaas geen veilige toekomst meer, waardoor wij op latere leeftijd alles achter ons hebben moeten laten en hier bescherming hebben gezocht.

Wij zijn dankbaar voor de bescherming en kansen die ons tot nu toe zijn geboden en hopen dat ook met de nieuwe wetgeving rekening zal worden gehouden met mensen in onze situatie. Daarom hopen wij van harte dat er binnen deze nieuwe wet een overgangsperiode zal worden voorzien.

Wij hebben vertrouwen in de Nederlandse rechtsstaat en in u.

Bij voorbaat dank voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e 5.1.2.e

Harlingen

From: "5.1.2.e K" <5.1.2.e @gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 11:50:30 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Verzoek tot verspreiding aan de leden: Noodkreet betreffende de nieuwe asielwetgeving en lopende aanvragen Geachte griffie,

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Hierbij verzoek ik u vriendelijk om onderstaande brief te verspreiden onder alle leden van de Eerste Kamer. Alvast hartelijk dank voor uw moeite.
Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Ik schrijf u deze brief als een moeder wiens nachten worden ontnomen door de wetsvoorstellen die op uw agenda staan, die haar land heeft moeten ontvluchten vanwege politieke druk, en die zich aan het leven vastklampt met de droom om haar kinderen weer te kunnen omhelzen. Mijn naam is 5.1.2.e

In mijn thuisland Turkije heb ik 16 jaar lang met trots het beroep van lerares uitgeoefend. Echter, vanwege de ernstige politieke gevaren waarmee ik werd geconfronteerd en het directe gebrek aan levensveiligheid, was ik op 2 juni 2022 gedwongen asiel aan te vragen in Nederland. Vanaf de eerste dag dat ik hier voet aan wal zette, streef ik ernaar een nuttig individu voor de samenleving te zijn door de regels van dit land, dat mij met open armen heeft ontvangen, strikt na te leven. Ik heb Nederland altijd gezien als een onwrikbaar bolwerk van de rechtsstaat, rechtvaardigheid en mensenrechten.

Helaas dreigen de nieuwe asiel- en migratiewetsvoorstellen, die binnenkort in uw Senaat (Eerste Kamer) op de agenda staan, dit geloof in rechtvaardigheid en de fundamenten van het leven dat ik hier probeer op te bouwen, ernstig te verwoesten.

Mijn enige houvast in het leven zijn mijn kinderen. Om hen bij mij te kunnen brengen, heb ik op 18 februari 2024 een officiële aanvraag voor gezinshereniging ingediend bij de IND. Ondanks dit slopende en psychologisch uitputtende wachten van inmiddels 28 maanden, is mijn dossier tot op heden nog steeds niet inhoudelijk behandeld. Dit terwijl ik, vertrouwend op de procedures van de IND, geduldig afwachtte in de hoop dat ik komende juni eindelijk aan de beurt zou zijn.

Net toen ik weer hoop begon te krijgen, stortte onze wereld in door het nieuws over een nieuwe wet die gezinshereniging voor kinderen ouder dan 18 jaar onmogelijk wil maken. De onduidelijkheid over wanneer de wet exact in werking zal treden en op wie deze van toepassing zal zijn, laat zowel mij als mijn kinderen elke dag achter in een eindeloze angst en een zwaar mentaal trauma.

Als een moeder die jaren van haar leven aan het onderwijs heeft gewijd, ben ik nog het meest ontzet over het risico dat ons meest fundamentele recht, het beginsel van rechtszekerheid, met voeten wordt getreden. Ik heb mijn officiële aanvraag destijds te goeder trouw ingediend, vertrouwend op de op dat moment geldende Nederlandse wetgeving, en wacht sindsdien op de afhandeling van de procedure.

De mogelijkheid dat de nieuwe, restrictieve wetgeving met terugwerkende kracht wordt toegepast op slachtoffers zoals wij — die al in het systeem zitten, maar wier dossier louter vanwege de drukte bij de IND nog niet is geopend — is overduidelijk in strijd met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en met de fundamentele rechtsnormen. Dat onze legitieme verwachtingen en verworven rechten achteraf worden ontnomen, uitsluitend als gevolg van administratieve vertragingen buiten onze schuld om en zonder deugdelijk overgangsrecht, schaadt het vertrouwen in de rechtsstaat onherstelbaar.

Voor ons vluchtelingen is een gezin niet zomaar een administratief dossiernummer of een vel papier; het is onze reden om te ademen. Mijn dringende verzoek aan u als besluitvormers is dan ook: kijk bij het wegen van deze wetsvoorstellen niet alleen naar de kille juridische teksten, maar heb ook oog voor de tranen van verscheurde gezinnen die, door de traagheid van de bureaucratie, al jaren smachten naar hun kinderen.

Mijn eis is buitengewoon helder: Eventuele nieuwe restricties mogen uitsluitend van toepassing zijn op nieuwe aanvragen die worden ingediend nadat de wet officieel is goedgekeurd en in werking is getreden. Onze lopende

procedures, die zich reeds in de wachtkamer bevinden, moeten worden afgewikkeld volgens de wetgeving die gold op het moment van aanvraag, en dienen absoluut te worden gewaarborgd.

Als moeder geloof ik er oprecht in dat u deze rechtvaardige noodkreet — om ons recht op hereniging met mijn kinderen niet achteraf te ontnemen en om te waken voor wetgeving met terugwerkende kracht — met een diepe gewetensvolle, morele en juridische verantwoordelijkheid zult meewegen in uw stemming in de Eerste Kamer.

Met vriendelijke groet

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 12:06:17 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Urgent verzoek: Stem tegen Uitvoeringswet Asiel- en Migratiepact – rechtszekerheid voor statushouders

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte senator,

Ik schrijf u als asielstatushouder die al bijna 5 jaar in Nederland verblijft. Op 29 juli 2026 rond ik precies 5 jaar legaal verblijf af en heb ik recent een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.

Met grote zorgen heb ik kennisgenomen van de **Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en Migratiepact 2026**, waarover u op **26 mei 2026** gaat stemmen.

Vooraf de volgende punten maken mij ongerust:

- Het afschaffen van de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd
- Het terugbrengen van de geldigheidsduur van vergunningen van 5 naar 3 jaar
- Het ontbreken van een deugdelijke overgangsregeling voor mensen die, zoals ik, al jaren in procedure zijn en onder de oude regels hun verblijf opbouwden

Deze maatregelen tasten het **vertrouwensbeginsel** en de **rechtszekerheid** aan. Mensen die zich jarenlang aan alle regels hebben gehouden en legitieme verwachtingen mochten hebben op basis van de toen geldende wetgeving, dreigen nu onder strengere regels te vallen door vertragingen van de IND zelf.

Dit ondermijnt het vertrouwen in de Nederlandse rechtsstaat.

Daarnaast is de IND al ernstig overbelast. Deze wet zorgt voor duizenden extra procedures, terwijl de uitvoering nog niet eens goed is voorbereid.

Ik verzoek u vriendelijk om **tegen** dit wetsvoorstel te stemmen, of in ieder geval te pleiten voor een goede overgangsregeling voor statushouders die zich al in een vergevorderd stadium bevinden.

Ik ben bereid om mijn situatie nader toe te lichten als dat wenselijk is.

Bij voorbaat hartelijk dank voor uw tijd en voor het serieus nemen van de belangen van mensen die al jaren in onzekerheid leven.

Met vriendelijke groet, 5.1.2.e

From: "5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 12:19:52 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>; "EK-D66" <d66@eerstekamer.nl>; "EK-CDA" <cda@eerstekamer.nl>; "EK-50Plus" <50plus@eerstekamer.nl>; "EK-BBB" <bbb@eerstekamer.nl>; "EK-VVD" <vvd@eerstekamer.nl>; "EK-GL-PvdA" <gl-pvda@eerstekamer.nl>; "EK-ChristenUnie" <christenunie@eerstekamer.nl>; "EK-Ja21" <ja21@eerstekamer.nl>; "EK-PVV" <pvv@eerstekamer.nl>; "EK-SP" <sp@eerstekamer.nl>; "EK-SGP" <sgp@eerstekamer.nl>; "EK-VOLT" <volt@eerstekamer.nl>; "EK-OPNL" <opnl@eerstekamer.nl>; "EK-FVD" <fvd@eerstekamer.nl>; "Pim Walenkamp" <pim.walenkamp@eerstekamer.nl>; "Cees van de Sanden" <cees.vandesanden@eerstekamer.nl>; "Ingrid Visseren-Hamakers" <ingrid.visseren@eerstekamer.nl>; "Toine Beukering" <toine.beukering@eerstekamer.nl>; "Robert van Gasteren" <robert.vangasteren@eerstekamer.nl>
Subject: Request for Support regarding my asylum

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

My name is 5.1.2.e . I arrived in the Netherlands with my husband on July 8, 2024, seeking safety and the opportunity to build a stable future. For many years we lived in Iraq, but after our passports expired, Turkey refused to renew them. This left us without security or a future, and we had no choice but to seek refuge in the Netherlands.

I am a mathematics teacher by profession, and teaching has always been my passion and purpose in life. Since arriving here, I have been trying to learn the Dutch language and adapt to Dutch society so that one day I may contribute to this country through education and meaningful work.

We have now been living in the Netherlands for almost 23 months. During this long and uncertain process, both mentally and physically, my health has seriously deteriorated. In the last seven months alone, I have fainted twice while living in the asylum camp. Unfortunately, the stress and uncertainty of the process are affecting my health more and more each day, and I feel that my condition is not improving.

When we arrived, we accepted the legal conditions that existed at that time. However, the new legislation currently being introduced could drastically affect our future and leave us without a safe place to live.

I respectfully ask for your understanding and support. Despite all the difficulties we face, we remain deeply grateful to the Netherlands for the protection we have received. My sincere wish is to rebuild my life here, contribute to society through my profession, and live in peace and dignity with my wife.

Thank you for taking the time to read my message.

From: ""5.1.2.e 5.1.2.e "" <5.1.2.e @gmail.com>

Sent: 21/05/2026 13:39:56

To: postbus@eerstekamer.nl

CC:

Subject: Verzoek betreffende de behandeling van de vluchtelingenwetgeving

Attachments:

[U ontvang niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

Geachte senator,

Wij hebben vernomen dat tijdens de behandeling van de wetten betreffende vluchtelingen in de Eerste Kamer op 19 mei 2026, de geachte minister heeft verklaard dat de bestaande rechten van Turkse werknemers en hun families, voortvloeiend uit de Ankara-overeenkomst en andere internationale overeenkomsten, van kracht blijven.

De internationale overeenkomst die door de geachte minister is genoemd en die wordt toegepast op Turkse werknemers en hun families, is helaas niet op ons van toepassing. Omdat wij politieke vluchtelingen zijn. Wij zijn niet als werknemers naar Nederland gekomen. Vanwege politieke druk en vervolging zijn wij gevlucht voor het onderdrukkende en dictatoriale regime in ons land en hebben wij bescherming gezocht in Nederland.

Onder herinnering aan deze kwestie verzoek ik u vriendelijk om opnieuw informatie in te winnen bij de geachte minister.

Wij hebben er alle vertrouwen in dat u persoonlijk en de waardevolle leden van uw partij de noodzakelijke inspanningen zullen leveren om deze wet, die duizenden mensen en families zal benadelen en geen wettelijke overgangsbepalingen bevat, te verwerpen.

Met vriendelijke 5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 13:47:36 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Dringende oproep van een gezin in AZC Gilze: Mensenrechten en de menselijke maat in het asielbeleid

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e Ik wijk tot u met een zwaar hart, maar met de hoop dat de menselijke maat nog altijd zwaarder weegt dan politieke dynamiek.

Al meer dan drie jaar verblijf ik samen met mijn echtgenote 5.1.2.e en mijn zoon 5.1.2.e in verschillende asielzoekerscentra in Nederland. Momenteel verblijven wij nog altijd in AZC Gilze (5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e). Tot onze diepe teleurstelling heeft de IND ons tot dusver geen verblijfsvergunning verleend.

Naast deze slopende onzekerheid waarin wij al drie jaar verkeren, worden wij geconfronteerd met steeds strengere asielwetgeving en politieke maatregelen. Het sluiten van de weg naar het staatsburgerschap en het bemoeilijken van integratie raakt ons diep. Vluchtelingen zijn immers in de eerste plaats mensen—net zoals u. Wij zijn mensen wier hoop en toekomst met harde hand zijn afgenomen. Onder ons bevinden zich velen die extra kwetsbaar zijn en bescherming verdienen, in het bijzonder vrouwen en kinderen.

Hoewel wij de juridische kaders begrijpen, willen wij benadrukken dat regelingen zoals het Ankara-verdrag in onze specifieke situatie geen soelaas bieden. Onze oproep aan u is puur humaan. Nederland staat internationaal bekend en hoog aangeschreven om haar respect voor mensenrechten en fundamentele vrijheden. Het is deze waardevolle reputatie die mij de moed geeft om u rechtstreeks aan te schrijven.

Ik hoop vurig dat u, als medewetgevers en bewakers van onze rechtsstaat, beslissingen zult nemen die recht doen aan deze universele menselijke waarden. Ik dank u hartelijk voor uw tijd, uw aandacht en uw medemenselijkheid.

Met respectvolle groet,

5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e Gilze

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e @gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 15:16:57 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Met verdriet en verbazing volg ik de asielwet die op 12 juni 2026 in werking zou moeten treden. Nederland is een rechtsstaat. Mijn vertrouwen is groot dat dit zo zal blijven.

Stel mij alstublieft niet teleur.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 16:09:31 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Bezorgdheid over nieuwe asielwetgeving en vluchtelingenrechten

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Mijn naam is 5.1.2.e Momenteel verblijf ik samen met mijn twee kinderen in het asielzoekerscentrum (AZC) in Zeist.

Met deze brief wil ik graag mijn persoonlijke verhaal met u delen en uitleggen waarom ik mij genoodzaakt voel u te schrijven.

Ik ben geboren in 1971 in Çorum, Turkije. Na het afronden van mijn opleiding ben ik in 1993 als ambtenaar gaan werken. In 1999 ben ik getrouwd en samen met mijn vrouw kregen wij drie kinderen. Jarenlang leefden wij een rustig en gelukkig gezinsleven.

Tijdens mijn leven in Turkije maakte ik deel uit van de gemeenschap die bekendstaat als de Gülen-beweging. Ik nam deel aan religieuze bijeenkomsten, had een abonnement op de krant Zaman en was betrokken bij verschillende maatschappelijke organisaties. Al deze activiteiten waren destijds volledig legaal in Turkije.

Na de couppoging van 15 juli 2016 veranderde ons leven echter volledig. Op dat moment bevond ik mij in Europa vanwege een project en op 19 juli keerde ik terug naar Turkije. Op 25 juli 2016 werden mijn vrouw en ik gearresteerd. Elf dagen later werden wij officieel in voorlopige hechtenis genomen en bleven onze drie kinderen alleen achter. Zij waren toen slechts 6, 10 en 13 jaar oud.

Ondanks het feit dat ik nooit geweld heb gebruikt en nooit een wapen heb gedragen, werd ik als "terrorist" bestempeld en veroordeeld tot 7,5 jaar gevangenisstraf. Ik heb ongeveer 55 maanden in de gevangenis doorgebracht voordat ik werd vrijgelaten.

Na mijn vrijlating probeerden wij in Ankara opnieuw een leven op te bouwen. Op een ochtend viel de politie echter opnieuw ons huis binnen. Ik werd wederom gearresteerd en onder beschuldiging van "herstructurering van de organisatie" opnieuw gevangengezet. Ik verbleef ongeveer 5,5 maand in de gevangenis van Sincan.

Terwijl ik gevangen zat, werd mijn vrouw gearresteerd toen zij samen met één van onze kinderen illegaal het land probeerde te verlaten. Ook zij werd veroordeeld, tot 6 jaar en 3 maanden gevangenisstraf, en zit momenteel nog steeds vast.

Onze familie is hierdoor volledig uiteengerukt.

Omdat wij in Turkije geen veilig en menswaardig leven meer konden leiden, zag ik mij genoodzaakt om bescherming te zoeken in Nederland. Ik kwam naar Nederland omdat ik dit land kende als een rechtsstaat die mensenrechten, rechtvaardigheid en menselijke waardigheid respecteert.

Momenteel woon ik al ongeveer 19 maanden samen met mijn twee kinderen in een opvangkamp. Ik heb inmiddels een verblijfsvergunning voor vijf jaar gekregen en wacht nu op een woning om samen met mijn kinderen eindelijk een veilig leven op te bouwen.

Met grote bezorgdheid heb ik vernomen dat er wordt gewerkt aan strengere wetgeving voor vluchtelingen en asielzoekers. Het afschaffen van permanente verblijfsrechten, het beperken van naturalisatie en het moeilijker maken van gezinshereniging veroorzaken grote angst en onzekerheid voor mensen zoals wij.

Als deze wetgeving wordt aangenomen en met terugwerkende kracht wordt toegepast, zal de toekomst van vele vluchtelingen die al zware trauma's hebben meegemaakt opnieuw onzeker worden.

Ons eigen land heeft ons leven al ondraaglijk gemaakt. Ik vraag u vriendelijk om niet toe te staan dat ook onze hoop op een veilig bestaan in Nederland verloren gaat.

Daarom verzoek ik u met respect om niet vóór deze wetgeving te stemmen en de fundamentele waarden van mensenrechten en rechtsbescherming te blijven verdedigen.

Hartelijk dank dat u de tijd neemt om mijn brief te lezen.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 16:26:35 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Verzoek betreffende de behandeling van de vluchtelingenwetgeving

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Verzoek betreffende de behandeling van de vluchtelingenwetgeving
Geachte senator,

Wij hebben vernomen dat tijdens de behandeling van de wetten betreffende vluchtelingen in de Eerste Kamer op 19 mei 2026, de geachte minister heeft verklaard dat de bestaande rechten van Turkse werknemers en hun families, voortvloeiend uit de Ankara-overeenkomst en andere internationale overeenkomsten, van kracht blijven.

De internationale overeenkomst die door de geachte minister is genoemd en die wordt toegepast op Turkse werknemers en hun families, is helaas niet op ons van toepassing. Omdat wij politieke vluchtelingen zijn. Wij zijn niet als werknemers naar Nederland gekomen. Vanwege politieke druk en vervolging zijn wij gevlucht voor het onderdrukkende en dictatoriale regime in ons land en hebben wij bescherming gezocht in Nederland.

Onder herinnering aan deze kwestie verzoek ik u vriendelijk om opnieuw informatie in te winnen bij de geachte minister.

Wij hebben er alle vertrouwen in dat u persoonlijk en de waardevolle leden van uw partij de noodzakelijke inspanningen zullen leveren om deze wet, die duizenden mensen en families zal benadelen en geen wettelijke overgangsbepalingen bevat, te verwerpen.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@yahoocom.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 16:46:39 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Help—-Verzoek om een overgangsregeling

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@yahoocom.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Als inwoner van Nederland wil ik graag mijn zorgen met u delen over de voorgenomen wijzigingen rondom de regels voor permanente verblijfsvergunningen.

Ik woon inmiddels bijna 5 jaar in Nederland, werk hier, betaal belasting en draag actief bij aan de samenleving. Volgens de huidige regels zal ik over slechts 3 maanden in aanmerking komen voor een permanente verblijfsvergunning. De aangekondigde wetwijziging zorgt echter voor grote onzekerheid en ongerustheid bij mensen zoals ik, die jarenlang hun leven in Nederland hebben opgebouwd.

Wij zijn mensen die geïntegreerd zijn, onze verantwoordelijkheden nemen en onze toekomst in Nederland zien. Daarom vinden wij dat nieuwe regels niet met terugwerkende kracht toegepast zouden moeten worden.

Met betrekking tot de wet die op 28 mei in de Eerste Kamer besproken zal worden, wil ik u respectvol verzoeken om een overgangsregeling of tijdelijke bepaling toe te voegen. Het zou rechtvaardig zijn als de nieuwe regels alleen gelden voor aanvragen die ná 12 juni worden ingediend, terwijl mensen die al in het traject zitten of bijna voldoen aan de huidige voorwaarden onder de oude wet blijven vallen.

Voor mensen zoals ik, die volgens de huidige regelgeving nog maar enkele maanden verwijderd zijn van een permanente verblijfsvergunning, zou een plotselinge wijziging leiden tot ernstige benadeling en een gevoel van rechtsongelijkheid.

Ik verzoek u vriendelijk om onze stem te horen en rekening te houden met de mensen die al jarenlang bijdragen aan Nederland.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

[Sent from Yahoo Mail for iPhone](#)

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 16:51:10 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Verzoek

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de eerste kamer,

Van mijn collega-vrijwilligers 5.1.2.e en 5.1.2.e hoorde ik dat hun aanvraag voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, ingediend in januari en dus ruim voor de nieuwe wetgeving van start gaat, mogelijk niet wordt beoordeeld volgens de nu geldende wetgeving. In plaats daarvan zal de aanvraag behandeld worden volgens de Europese wetgeving (ingang 12 juni) en de uitbreiding in de Nederlandse wet, die nog in uw kamer moet worden aangenomen. Dat lijkt mij heel onrechtvaardig in een rechtsstaat.

Ik verzoek u dit onrecht tijdens de bespreking in de eerste kamer aan de orde te stellen, in de hoop dat een meerderheid er voor zal kiezen dit onrecht ongedaan te maken. Voor mijn collega's 5.1.2.e en hun kinderen zou deze gang van zaken de uitkomst van hun aanvraag, voor hen geheel onverwacht, akelig beïnvloeden. Dat is oneerlijk en dat hebben ze met al hun inspanningen om zich in Nederland aan te passen en hun bijdrage te leveren niet verdiend. En zoals zij zijn er natuurlijk veel meer mensen.

Ik hoop op rechtvaardigheid en betrouwbaarheid.

Hoogachtend

5.1.2.e

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 17:05:48 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Dringende oproep over gezinshereniging en de nieuwe wetgeving (rechten van kinderen ouder dan 18 jaar)

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e ve ik schrijf u deze brief om aandacht te vragen voor een situatie die mijn gezin diep raakt.

Driehalf jaar geleden moest ik vluchten uit Turkije vanwege de politieke situatie. Sinds mijn aankomst in Nederland heb ik hard gewerkt om hier een nieuw en stabiel leven op te bouwen. Ik heb binnen een jaar mijn BSN gekregen en ben meteen gaan werken. Inmiddels heb ik een vast contract bij mijn werkgever. Daarnaast heb ik alle inburgeringsexamens op B1-niveau gehaald, mijn rijbewijs gehaald en recent een woning gekregen van de gemeente. Ik ben Nederland zeer dankbaar voor deze kansen.

Mijn grootste wens is om na al die jaren van scheiding weer samen te zijn met mijn gezin. De procedure voor gezinshereniging loopt op dit moment. Ik heb een zoon die ouder is dan 18 jaar en momenteel studeert aan de universiteit.

De nieuwe plannen en wetgeving rondom gezinshereniging maken het onmogelijk voor kinderen ouder dan 18 jaar om naar Nederland te komen. Toen ik drieënhalf jaar geleden mijn asielaanvraag indiende, bestond deze regel echter nog niet. Ik heb destijds gehandeld volgens de wetten die op dat moment geldig waren.

Als deze nieuwe wet met terugwerkende kracht wordt ingevoerd, betekent dit dat mijn gezin definitief kapot wordt gemaakt. Mijn zoon kan dan niet bij ons zijn, terwijl wij destijds de procedure zijn gestart onder de oude voorwaarden. Ik vraag u vriendelijk en dringend om te kijken naar de overgangsregeling (overgangsrecht). Het zou rechtvaardig zijn als de nieuwe wet alleen geldt voor nieuwe aanvragen en niet voor mensen die al jaren in de procedure zitten en aan alle integratie-eisen hebben voldaan.

Ik hoop dat u rekening wilt houden met de menselijke kant en de rechtszekerheid van gezinnen zoals het mijne.

Hartelijk dank voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

Woonadres: Zierikzee

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 17:13:49 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Nieuwe asielwetten mogen alleen gelden voor personen die na de datum waarop de wet is aangenomen het land binnenkomen en voor nieuwe asielaanvragen die worden ingediend nadat de wet in werking is getreden. Het toepassen van deze wetten op mensen die al jarenlang legaal in Nederland wonen, is in strijd met rechtszekerheid, het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele rechtsprincipes van Nederland.

Duizenden vluchtelingen hebben hier een leven opgebouwd, werken, betalen belasting en hun kinderen gaan hier naar school. Het achteraf veranderen van hun rechten is niet rechtvaardig. Het dwingen van duizenden mensen om naar de rechtbank te gaan zal leiden tot maatschappelijke onrust en een achteruitgang op het gebied van mensenrechten.

Daarom verzoek ik u dringend om de rechten van huidige verblijfsvergunninghouders en mensen die al lange tijd zijn geïntegreerd in de samenleving te beschermen.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e 5.1.2.e

From: '5.1.2.e' <5.1.2.e@yaho.com>

Sent: 21/05/2026 17:55:52

To: postbus@eerstekamer.nl

CC:

Subject: Ernstige zorgen over Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026

Attachments:

[U ontvang niet vaak e-mail van 5.1.2.e@yaho.com. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

Aan: de fractievoorzitters van

D66
GroenLinks-PvdA
CDA
PvdD
50PLUS
ChristenUnie
BBB
SP
SGP
VVD
Volt
OPNL
Fractie-Walenkamp
Fractie-Visseren-Hamakers
Fractie-Van Gasteren
Fractie-Van de Sanden
Fractie Beukering

in de Eerste Kamer.

Zeer geachte Senatoren,

U gaat op 26 mei stemmen over de 'Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026' en de bijbehorende moties.

Graag deel ik met u mijn grote zorgen over dit wetsvoorstel:

1. Deze wet is geen onvermijdelijke uitvoering van het Europese Migratie- en Asielpact. Veel van de maatregelen zijn nationale politieke keuzes en vormen een extra, onnodige en niet-rechtstatelijke verzwaring van het beleid.

Zie oa het artikel van 5.1.2.e (18 mei 2026) in De Correspondent: 'Omdat het moet van Europa? Onzin. Deze asielpannen komen toch echt uit Nederland zelf'

2. Zoals u weet, is reeds veel zorg en kritiek geuit op de wet door zowel deskundigen als de Raad van State, het College voor de Rechten van de Mens en de UNHCR. Met name mbt deze punten:

- het afschaffen van verblijfsvergunningen voor onbepaalde tijd
- tijdelijke vergunningen die nog maar 3 jaar geldig zijn in plaats van 5
- strengere regels voor gezinshereniging
- een tweestatussysteem
- géén overgangsregeling voor mensen die nu al in procedure zitten.
- Specifieke zorgen over kinderrechten, met name rond detentie, onderwijs en gezinshereniging.
- uitvoerbaarheid van de wet en de capaciteitsproblemen bij IND, COA en de rechtspraak.

Voorgestelde wetsartikelen maken inbreuk op het vertrouwensbeginsel (legitieme verwachtingen) en het rechtszekerheidsbeginsel voor oa gezinnen en mensen die al jarenlang wachten. Ook kunnen ze een

discriminerend effect hebben op grond van geaardheid en religie.

Daarbij is de tijdsdruk waaronder deze wet wordt behandeld en het misbruiken van deze wet als zogenaamd 'stevig' antwoord op onrust in de samenleving en om meer 'grip te krijgen op migratie' iets wat juist afbreuk doet aan het serieus nemen van zorgen in de samenleving.

Om bovengenoemde redenen gaat deze wet niet zorgen voor meer grip op migratie, maar voor een stevige ondermijning van onze rechtsstaat.

Met vertrouwen en hoop groet ik u vriendelijk en dank u voor uw aandacht en inspanningen.

Hoogachtend,

5.1.2.e	5.1.2.e	5.1.2.e	5.1.2.e
---------	---------	---------	---------

Gouda

From: "5.1.2.e 5.1.2.e §" <5.1.2.e 5.1.2.e@hotmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 18:11:47 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Zorgen over de nieuwe asielwet – persoonlijke ervaring

5.1.2.e 5.1.2.e@hotmail.com adresinden çok sık e-posta almıyorsunuz. 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e

Geachte senator,

Mijn naam is 5.1.2.e § en ik woon inmiddels bijna vijf jaar in Nederland. Ik schrijf u omdat ik mij zorgen maak over de nieuwe asielwet die op 12 juni besproken zal worden.

Vanaf het moment dat ik voet zette in Nederland wilde ik zo snel mogelijk onderdeel worden van de samenleving en bijdragen aan dit land. Ik wilde niet alleen veiligheid vinden, maar ook verantwoordelijkheid nemen en via werk belasting betalen en een bijdrage leveren aan de maatschappij.

Daarom heb ik binnen de eerste twee jaar Nederlands geleerd en ben ik begonnen met werken. Inmiddels werk ik al drie jaar. Integratie is voor mij geen verplichting, maar een bewuste keuze geweest.

Ik ben gevlucht uit een onderdrukkende situatie in Turkije onder het regime van Erdoğan. Veel mensen zoals ik, die verbonden zijn aan de Gülenbeweging en bescherming hebben gezocht in Nederland, doen vanaf hun eerste jaren enorme inspanningen om te integreren in de Nederlandse samenleving en cultuur. Velen van ons zetten zich dag en nacht in om de taal te leren, werk te vinden en actief deel te nemen aan de maatschappij.

Daarom maak ik mij zorgen dat nieuwe maatregelen onvoldoende rekening houden met mensen die juist hun best doen om een nieuw leven op te bouwen en een positieve bijdrage te leveren aan Nederland.

Ik vraag u vriendelijk om bij uw beslissing niet alleen naar regels en cijfers te kijken, maar ook naar de mensen achter deze verhalen. Nederland staat voor menselijkheid, rechtvaardigheid en gelijke kansen. Ik hoop dat deze waarden meewegen in uw beslissing.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e)@xs4all.nl>
Sent: Thu, 21 May 2026 18:25:44 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Ernstige zorgen over Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e)@xs4all.nl. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Aan: De fractievoorzitters van D66, CDA, 50PLUS, BBB, VVD, GroenLinks-PvdA, PvdD, ChristenUnie, SP, SGP, Volt, OPNL, Fractie-Walenkamp, Fractie-Visseren-Hamakers, Fractie-Van Gasteren, Fractie-Van de Sanden en de Fractie Beukering in de Eerste Kamer.

Zeer geachte Senatoren,

U gaat op 26 mei stemmen over de 'Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026' en de bijbehorende moties.

Graag deel ik met u mijn grote zorgen over dit wetsvoorstel:

1) Deze wet is geen onvermijdelijke uitvoering van het Europese Migratie- en Asielpact. Veel van de maatregelen zijn nationale politieke keuzes en vormen een extra, onnodige en niet-rechtstatelijke verzwaring van het beleid.

Zie bv het artikel van 5.1.2.e (18 mei 2026) in De Correspondent: 'Omdat het moet van Europa? Onzin. Deze asielplannen komen toch echt uit Nederland zelf'

2) Zoals u weet, is reeds veel zorg en kritiek geuit op de wet door zowel deskundigen als de Raad van State, het College voor de Rechten van de Mens en de UNHCR. Met name mbt deze punten:

- het afschaffen van verblijfsvergunningen voor onbepaalde tijd
- tijdelijke vergunningen die nog maar 3 jaar geldig zijn in plaats van 5
- strengere regels voor gezinshereniging
- een tweestatussysteem
- géén overgangsregeling voor mensen die nu al in procedure zitten.
- specifieke zorgen over kinderrechten, met name rond detentie, onderwijs en gezinshereniging.
- uitvoerbaarheid van de wet en de capaciteitsproblemen bij IND, COA en de rechtspraak.

Voorgestelde wetsartikelen maken inbreuk op het vertrouwensbeginsel (legitieme verwachtingen) en het rechtszekerheidsbeginsel voor oa gezinnen en mensen die al jarenlang wachten. Ook kunnen ze een discriminerend effect hebben op grond van geaardheid en religie.

3) De tijdsdruk waaronder deze wet wordt behandeld en het misbruiken van deze wet als zogenaamd stevig antwoord op onrust in de samenleving en om meer 'grip te krijgen op migratie'.

Om bovengenoemde redenen gaat deze wet niet zorgen voor meer grip op migratie, maar voor meer druk op het systeem, hogere kosten en een stevige ondermijning van onze rechtsstaat.

Met vertrouwen en hoop groet ik u vriendelijk en dank u voor uw aandacht en inspanningen.

Hoogachtend,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 19:18:31 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Dringende oproep aan de Eerste Kamer: Bescherming van de toekomst van studerende jongeren en rechtszekerheid in het asielbeleid

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Middels deze brief wil ik uw dringende aandacht vragen voor de voorgestelde wijzigingen in de asielwetgeving, waarover u binnenkort stemt. Als 18-jarige scholier en direct betrokken inwoner van Nederland, vervullen de voorgestelde plannen mij met grote zorgen en onzekerheid over mijn toekomst. Ik hoop dat mijn persoonlijke verhaal u inzicht geeft in de impact van deze wetgeving onafhankelijk van politieke debatten.

Ongeveer drie jaar geleden ben ik, samen met mijn gezin, via de procedure voor gezinshereniging naar Nederland gekomen. Mijn komst was het gevolg van de politieke problemen die mijn vader in Turkije ondervond, waardoor ik in Turkije zes jaar lang gescheiden van hem heb moeten leven. Na een verblijf van anderhalve maand in een opvanglocatie, hebben wij als gezin de draad in Nederland direct opgepakt om volledig te integreren en een stabiel bestaan op te bouwen.

Momenteel zit ik in de vierde klas van het VWO (VWO 4). Ik ga elke dag met veel motivatie naar school om de taal te perfectioneren, uitstekende resultaten te behalen en mijzelf optimaal voor te bereiden na het eindexamen op een universitaire studie. Mijn doel is helder: ik wil een hoogwaardige en actieve bijdrage leveren aan de Nederlandse samenleving en de kenniseconomie.

De voorgestelde wetgeving — in het bijzonder het afschaffen van de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, het drastisch inperken van gezinshereniging en het introduceren van een tijdelijke vergunning die elke drie jaar opnieuw streng wordt getoetst — treft mij echter rechtstreeks in mijn academische en persoonlijke ontwikkeling. Juist nu ik net volwassen ben geworden en aan het begin sta van mijn studententijd, zorgt de dreiging van constante herbeoordeling voor enorme toekomstangst. Het belemmert jonge, ambitieuze studenten om zich onbezorgd en volledig te focussen op hun studie, examens en maatschappelijke participatie.

Het met terugwerkende kracht wijzigen van de regels voor jonge nieuwkomers die hier studeren en volledig geworteld raken, tast het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel (legitieme verwachtingen) ernstig aan. Wij hebben aan alle integratie-eisen voldaan in de veronderstelling dat we hier een stabiel en veilig leven konden opbouwen.

Als leden van de Eerste Kamer waakt u over de rechtmatigheid, de uitvoerbaarheid en de menselijke maat van wetgeving. Ik doe een dringend beroep op uw verantwoordelijkheid om deze harde plannen kritisch te beoordelen en te stemmen tegen maatregelen die de stabiliteit van studerende jongeren ondermijnen. Geef ons alstublieft de rechtszekerheid die nodig is om zonder angst verder te leren en te bouwen aan de toekomst van dit land.

Ik dank u hartelijk voor uw tijd, uw aandacht en uw zorgvuldige afweging.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 19:42:02 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Aanvullende zorg over overgangsrecht en uitvoerbaarheid van de nieuwe asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Naar aanleiding van mijn eerdere bericht wil ik graag nog een aanvullende zorg met u delen.

De afgelopen dagen heb ik kennisgenomen van antwoorden waarin wordt verwezen naar bestaande internationale verplichtingen en verdragen. Toch blijft voor veel geïntegreerde asielstatushouders onduidelijk welke gevolgen de nieuwe wet zal hebben voor mensen die al jarenlang legaal in Nederland verblijven en hun toekomst hebben opgebouwd op basis van de huidige regelgeving.

Mijn vrouw en ik wonen sinds augustus 2021 in Nederland. Wij hebben beide ons inburgeringsdiploma gehaald, onze kinderen van 7 en 9 jaar gaan hier naar school en ik werk als financieel administratief medewerker in Geldrop.

Juist daarom maak ik mij zorgen over de rechtszekerheid voor mensen die zich niet aan het begin, maar aan het einde van hun integratietraject bevinden.

Ik wil u daarom vragen of het niet redelijker zou zijn om eventuele nieuwe regels uitsluitend toe te passen op asielaanvragen die ná 12 juni 2026 worden ingediend. Op die manier blijven de verwachtingen van mensen die reeds jarenlang onder de huidige regels leven beschermd.

Daarnaast zou een dergelijke overgangsregeling mogelijk kunnen voorkomen dat grote aantallen bezwaar- en beroepsprocedures ontstaan over de toepassing van de nieuwe wet op bestaande situaties. Dat zou niet alleen meer rechtszekerheid bieden aan betrokken gezinnen, maar mogelijk ook extra druk op de IND en de rechtspraak helpen voorkomen.

Ik hoop dat deze aspecten worden meegenomen bij de verdere beoordeling van de wet.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Geldrop

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: 21/05/2026 20:12:27
To: postbus@eerstekamer.nl
CC:
Subject: Ernstige zorgen over Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026
Attachments:

[U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

Aan: De fractievoorzitters van D66, CDA, 50PLUS, BBB, VVD, GroenLinks-PvdA, PvdD, ChristenUnie, SP, SGP, Volt, OPNL, Fractie-Walenkamp, Fractie-Visseren-Hamakers, Fractie-Van Gasteren, Fractie-Van de Sanden en de Fractie Beukering in de Eerste Kamer.

Zeer geachte Senatoren,

U gaat op 26 mei stemmen over de 'Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026' en de bijbehorende moties.

Graag deel ik met u mijn grote zorgen over dit wetsvoorstel:

1. Deze wet is geen onvermijdelijke uitvoering van het Europese Migratie- en Asielpact. Veel van de maatregelen zijn nationale politieke keuzes en vormen een extra, onnodige en niet-rechtstatelijke verzwaring van het beleid.

Zie bv het artikel van 5.1.2.e (18 mei 2026) in De Correspondent: 'Omdat het moet van Europa? Onzin. Deze asielplannen komen toch echt uit Nederland zelf'

2. Zoals u weet, is reeds veel zorg en kritiek geuit op de wet door zowel deskundigen als de Raad van State, het College voor de Rechten van de Mens en de UNHCR. Met name mbt deze punten:

- het afschaffen van verblijfsvergunningen voor onbepaalde tijd
- tijdelijke vergunningen die nog maar 3 jaar geldig zijn in plaats van 5
- strengere regels voor gezinshereniging
- een tweestatussysteem
- géén overgangsregeling voor mensen die nu al in procedure zitten.
- Specifieke zorgen over kinderrechten, met name rond detentie, onderwijs en gezinshereniging.
- uitvoerbaarheid van de wet en de capaciteitsproblemen bij IND, COA en de rechtspraak.

Voorgestelde wetsartikelen maken inbreuk op het vertrouwensbeginsel (legitieme verwachtingen) en het rechtszekerheidsbeginsel voor oa gezinnen en mensen die al jarenlang wachten. Ook kunnen ze een discriminerend effect hebben op grond van geaardheid en religie.

Ook is de tijdsdruk waaronder deze wet wordt behandeld en het misbruiken van deze wet als zogenaamd stevig antwoord op onrust in de samenleving en om meer 'grip te krijgen op migratie' iets wat juist afbreuk doet aan het serieus nemen van zorgen in de samenleving.

Om bovengenoemde redenen gaat deze wet niet zorgen voor meer grip op migratie, maar voor een stevige ondermijning van onze rechtsstaat.

Met vertrouwen en hoop groet ik u vriendelijk en dank u voor uw aandacht en inspanningen.

Hoogachtend,

5.1.2.e

<https://eur01.safelinks.protection.outlook.com/?url=http%3A%2F%2Fwww.what-els.nl%2F&data=05%7C02%7Cpostbus%40eerstekamer.nl%7Ce5f659b2fc6246b43cc408deb7648b6f%7C827c38bb9525427ab16752d503773145%7C0%7C0%7C639149840417720445%7CUnknown%7CTWFpbGZsb3d8eyJFbXB0eU1hcGkiOnRydWUsIIYiOiIwLjAuMDAwMCIiIlAiOiJXaW4zMmIsIkFOIjoiTWFpbCIiIldUIjoyfQ>

3D%3D%7C60000%7C%7C%7C&sdata=PuUSfB8G11QlcHQeCafUTccC8Rq%2Fnp%2BiEduSzCTau1M%3D&reserved=0

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 20:50:03 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Zorgen over het nieuwe asielwetsvoorstel en de gevolgen voor lopende procedures

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Met deze e-mail wil ik mijn zorgen uiten over het nieuwe asielwetsvoorstel dat op 26 mei 2026 in de Eerste Kamer zal worden behandeld. De voorgestelde wijzigingen hebben zeer ingrijpende gevolgen voor mensen zoals ik, die al jaren in Nederland wonen, integreren en wachten op duidelijkheid in hun procedure.

Het wetsvoorstel bevat maatregelen die grote onzekerheid en ernstige problemen veroorzaken, zoals:

- Het afschaffen van de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, waardoor ook de mogelijkheid tot naturalisatie wordt afgesloten.
- Het uitsluiten van kinderen boven de 18 jaar van gezinshereniging.
- Het onmogelijk maken van gezinshereniging voor partners zonder officieel huwelijk.
- Het terugbrengen van het aantal asielgehoren naar één en het afschaffen van de ‘voornemen tot afwijzing’-procedure.
- Het afschaffen van de Dublinprocedure.
- Het verstrekken van verblijfsvergunningen voor slechts drie jaar, onder strenge controle.
- Het vasthouden van asielzoekers die via de grens of luchthaven binnenkomen in detentieomstandigheden, met een beslissing binnen 12 weken.

Daarnaast heeft de IND aangekondigd dat aanvragen voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd die niet vóór 12 juni 2026 zijn afgerond, automatisch als tijdelijke aanvragen zullen worden behandeld. Dit zorgt voor grote onzekerheid bij mensen die al jarenlang wachten en volledig op Nederland vertrouwen.

Deze maatregelen schaden volgens mij de rechtszekerheid en het vertrouwensbeginsel. Veel mensen hebben hun leven hier opgebouwd, de taal geleerd, gewerkt en geprobeerd een stabiele toekomst op te bouwen. De voorgestelde wetgeving zou deze inspanningen in één keer kunnen ondermijnen en gezinnen uit elkaar kunnen trekken.

Ik verzoek u daarom dringend om de menselijke, juridische en maatschappelijke gevolgen van deze wetswijzigingen zorgvuldig te overwegen en te voorkomen dat lopende procedures en opgebouwde verwachtingen op deze manier worden doorbroken.

Met vriendelijke groet, 5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 20:55:48 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Zorgen over het nieuwe asielwetsvoorstel en de gevolgen voor lopende procedures

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Met deze e-mail wil ik mijn zorgen uiten over het nieuwe asielwetsvoorstel dat op 26 mei 2026 in de Eerste Kamer zal worden behandeld. De voorgestelde wijzigingen hebben zeer ingrijpende gevolgen voor mensen zoals ik, die al jaren in Nederland wonen, integreren en wachten op duidelijkheid in hun procedure.

Het wetsvoorstel bevat maatregelen die grote onzekerheid en ernstige problemen veroorzaken, zoals:

- Het afschaffen van de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, waardoor ook de mogelijkheid tot naturalisatie wordt afgesloten.
- Het uitsluiten van kinderen boven de 18 jaar van gezinshereniging.
- Het onmogelijk maken van gezinshereniging voor partners zonder officieel huwelijk.
- Het terugbrengen van het aantal asielgehoren naar één en het afschaffen van de ‘voornemen tot afwijzing’-procedure.
- Het afschaffen van de Dublinprocedure.
- Het verstrekken van verblijfsvergunningen voor slechts drie jaar, onder strenge controle.
- Het vasthouden van asielzoekers die via de grens of luchthaven binnenkomen in detentieomstandigheden, met een beslissing binnen 12 weken.

Daarnaast heeft de IND aangekondigd dat aanvragen voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd die niet vóór 12 juni 2026 zijn afgerond, automatisch als tijdelijke aanvragen zullen worden behandeld. Dit zorgt voor grote onzekerheid bij mensen die al jarenlang wachten en volledig op Nederland vertrouwen.

Deze maatregelen schaden volgens mij de rechtszekerheid en het vertrouwensbeginsel. Veel mensen hebben hun leven hier opgebouwd, de taal geleerd, gewerkt en geprobeerd een stabiele toekomst op te bouwen. De voorgestelde wetgeving zou deze inspanningen in één keer kunnen ondermijnen en gezinnen uit elkaar kunnen trekken.

Ik verzoek u daarom dringend om de menselijke, juridische en maatschappelijke gevolgen van deze wetswijzigingen zorgvuldig te overwegen en te voorkomen dat lopende procedures en opgebouwde verwachtingen op deze manier worden doorbroken.

Met vriendelijke groet, 5.1.2.e

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@yahoocom.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 22:13:40 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Dringende oproep betreffende het wetsvoorstel over de herziening van verblijfsstatuten en de rechtszekerheid van migranten

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@yahoocom.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geacht lid van de Eerste Kamer,

Met respect voor uw gewaardeerde ambt, schrijf ik u deze brief om mijn diepe zorgen te uiten over het wetsvoorstel dat binnenkort in de Eerste Kamer zal worden gestemd en dat de status van vluchtelingen en migranten rechtstreeks beïnvloedt.

In de laatste jaren die ik in Turkije doorbracht, kon ik helaas niet eens meer dromen. Ik wist nooit wat de dag van morgen zou brengen. De constante angst dat de politie morgen aan de deur zou kloppen om mij mee te nemen, maakte het onmogelijk om aan een toekomst te denken. Door deze ernstige rechtsonzekerheid en de dreiging voor mijn persoonlijke veiligheid, zag ik mij vier jaar geleden gedwongen mijn land te verlaten en in Nederland asiel aan te vragen, op zoek naar een nieuw en veilig thuis.

Vandaag de dag zijn mijn echtgenote en ik volledig geïntegreerd in de Nederlandse samenleving. Wij werken hard, dragen bij aan de economie en proberen waardevol te zijn voor onze omgeving. Voor het eerst in jaren hebben we hier een vredig leven kunnen opbouwen en kunnen we, zonder angst voor morgen, weer dromen over de toekomst.

Het wetsvoorstel dat nu voorligt, dreigt mij en mijn gezin echter opnieuw in diezelfde spiraal van onzekerheid te storten. De voorgestelde maatregel om de status van verblijfsgerechtigden elke drie jaar opnieuw te beoordelen, in combinatie met het bemoeilijken of volledig afsluiten van de weg naar een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd en het Nederlanderschap, maakt het voor ons onmogelijk om ons duurzaam te wortelen en te investeren in onze toekomst.

Leven met de constante angst: "Word ik over drie jaar teruggestuurd naar die rechteloosheid?", is een vorm van psychologische uitputting.

Men mag niet vergeten dat voor veel mensen in mijn situatie een terugkeer naar het land van herkomst betekent dat zij worden geconfronteerd met jarenlange, onrechtvaardige gevangenisstraffen en ernstige schendingen van de mensenrechten.

Deze wet laat ons niet alleen achter met een permanente dreiging van uitzetting, maar werpt ook een schaduw op de universele mensenrechten, de rechtsstaat en de humanitaire waarden waar Nederland historisch gezien voor staat. Met een constante achterdocht en angst in ons hart is het onmogelijk om een gezonde toekomst op te bouwen.

Ik verzoek u dringend om rekening te houden met de humanitaire tragedies en de enorme impact die dit wetsvoorstel zal hebben op de levens van individuen en gezinnen. Ik vraag u dan ook stem tegen dit wetsvoorstel te keren en het te verwerpen.

Hartelijk dank voor uw aandacht, uw tijd en uw rechtvaardige visie.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

Amsterdam

5.1.2.e

From: "5.1.2.e sgerdan" <5.1.2.e @gmail.com>
Sent: Thu, 21 May 2026 22:48:49 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Vluchtelingenrecht

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Parlementsleden,

Ik ben samen met mijn vrouw en kinderen naar Nederland gekomen vanwege de waarden waar Nederland voor staat: de rechtsstaat, mensenrechten, rechtvaardigheid en respect voor de menselijke waardigheid. Wij zagen Nederland als een veilig, eerlijk en mensgericht land en wilden hier een nieuw leven opbouwen. Wij droomden van een vrije, veilige en hoopvolle toekomst voor onze kinderen.

De vluchtelingenwet die op 26 mei zal worden gestemd, veroorzaakt echter grote zorgen voor duizenden gezinnen zoals het mijne. Het moeilijker maken van naturalisatie en gezinshereniging zal het gevoel van verbondenheid met de Nederlandse samenleving verzwakken voor mensen die hier een leven proberen op te bouwen.

Een mens kan zich niet volledig verbonden voelen met een land als hij onzeker is over zijn toekomst. Voortdurend in onzekerheid leven, zich jarenlang "tijdelijk" voelen en de angst hebben om buitengesloten te worden, put mensen psychologisch uit. Een gevoel van verbondenheid ontstaat juist door veiligheid, acceptatie en hoop op de toekomst.

Ik doe mijn best om de taal te leren, mij aan te passen en samen met mijn kinderen deel uit te maken van de Nederlandse samenleving. Maar steeds strengere regels en obstakels geven het gevoel dat, hoe hard iemand ook probeert, hij nooit volledig geaccepteerd zal worden. Dit versterkt de integratie niet; het vermindert juist het vertrouwen en de verbondenheid met de samenleving.

Ik wil dat mijn kinderen opgroeien als hoopvolle mensen die zich veilig voelen. Sterke samenlevingen worden niet opgebouwd door mensen in angst en onzekerheid te laten leven, maar door hen veiligheid en een gevoel van verbondenheid te geven.

Ik hoop dat Nederland de hoge menselijke waarden waarvoor het jarenlang bekend heeft gestaan, zal blijven beschermen. Wij zijn geen bedreiging; wij zijn mensen die alleen een veilig leven willen opbouwen, willen werken, onze kinderen in rust willen opvoeden en deel willen uitmaken van deze samenleving.

Daarom vraag ik u vriendelijk om dit wetsvoorstel, dat ons leven nog moeilijker zal maken, opnieuw te beoordelen met menselijkheid en geweten.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

§

5.1.2.e

[@gmail.com](#)

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Fri, 22 May 2026 00:24:10 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Asielrecht

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Ik werkte als lerares in Turkije toen ik na 15 juli 2016 samen met mijn man om politieke redenen werd gearresteerd. Onze kinderen bleven alleen achter... Ik kon mijn proces in vrijheid afwachten, maar mijn man bracht zeven jaar in de gevangenis door. Ik had geen andere keus dan te vluchten om mijn kinderen te beschermen. Als ik niet was gevlucht, zou ik nu nog steeds in de gevangenis zitten.

Mijn dochters moesten opgroeien zonder vader. We bereikten Nederland onder zeer moeilijke omstandigheden. We verbleven veertien maanden in opvangcentra en probeerden daarna een nieuw leven op te bouwen. Ondanks al het leed bleven we vechten voor onze toekomst. Mijn oudste dochter studeert nu informatica aan de Vrije Universiteit en mijn jongste dochter zit in het voorbereidend onderwijs. Ik heb ook mijn inburgeringscursus afgerond, doe vrijwilligerswerk en bereid me voor op een baan als onderwijsassistent. Dit jaar, na zeven jaar, konden we eindelijk als gezin herenigd worden. Ik ben Nederland hier ontzettend dankbaar voor.

We zijn echter zeer bezorgd over de wetsvoorstellen betreffende het systeem van dubbele status en de noodmaatregelen voor vluchtelingen, die op 26 mei in de Senaat zullen worden besproken. Wederom vrezen we een onzekere toekomst. We willen dat onze kinderen veilig en vredig opgroeien, met hoop op een betere toekomst.

Luister alstublieft naar onze stem. Uw begrip, menselijkheid en steun zijn van essentieel belang voor ons.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Fri, 22 May 2026 00:56:27 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Oproep tot zorgvuldigheid en eerbiediging van rechtszekerheid in de asielwetgeving

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Ik behoor tot de duizenden mensen die uit Turkije zijn gevlucht vanwege de verslechterende rechtsstaat, de repressieve praktijken van het huidige regime en de risico's van onrechtmatige behandeling. Wij hebben bescherming gezocht in Nederland, omdat wij geloven dat de Nederlandse rechtsstaat, evenals de Europese waarden van rechtvaardigheid, menselijke waardigheid en rechtszekerheid, wereldwijd hoog worden gewaardeerd en gerespecteerd. Wij vertrouwden erop dat wij hier de rechtsbescherming zouden vinden die wij in ons land van herkomst niet langer konden vinden.

Met grote bezorgdheid volgen wij echter de ontwikkelingen van de afgelopen jaren met betrekking tot de procedures rondom gezinshereniging en verblijfsaanvragen. In het bijzonder hebben de op 2 april 2026 door de Tweede Kamer aangenomen wetsvoorstellen, die op 26 mei 2026 in de Eerste Kamer zullen worden behandeld, bij veel vluchtelingen en asielzoekers gevoelens van onzekerheid en teleurstelling veroorzaakt.

Veel mensen hebben hun toekomstplannen opgebouwd op basis van de bestaande wet- en regelgeving en vanuit het vertrouwen dat fundamentele rechtsbeginselen, zoals rechtszekerheid, gerechtvaardigd vertrouwen en zorgvuldigheid, zouden worden gerespecteerd. Daarom leeft onder velen de zorg dat ingrijpende wijzigingen zonder duidelijke en rechtvaardige overgangsregelingen ernstige gevolgen kunnen hebben voor mensen die reeds procedures hebben gestart voor permanente verblijfsvergunningen of gezinshereniging.

Wij hopen dan ook dat de Eerste Kamer bij de beoordeling van deze wet bijzondere aandacht zal schenken aan de gevolgen voor mensen die reeds onder de huidige regelgeving aanvragen hebben ingediend. Een zorgvuldige benadering, met passende overgangsbepalingen, zou bijdragen aan het behoud van vertrouwen in de Nederlandse rechtsstaat en de internationale reputatie van Nederland als land van rechtvaardigheid en mensenrechten.

Daarnaast willen wij benadrukken dat veel asielzoekers uit Turkije hoogopgeleide en maatschappelijk betrokken mensen zijn, waaronder academici en professionals. Velen van ons willen op constructieve wijze bijdragen aan de Nederlandse samenleving. Onze kinderen en toekomstige generaties zullen hier opgroeien, de Nederlandse taal spreken en onderdeel worden van deze samenleving. Juist daarom achten wij het van groot belang dat zij opgroeien met vertrouwen in de waarden van gelijkheid, rechtvaardigheid en wederzijds respect.

De geschiedenis laat bovendien zien dat ieder mens in tijden van oorlog, onderdrukking of vervolging bescherming nodig kan hebben. Dat ook de Nederlandse Koninklijke Familie en regering tijdens de Tweede Wereldoorlog veiligheid moesten zoeken in het Verenigd Koninkrijk, vormt hiervan een historisch voorbeeld. Daarom geloven wij dat het van groot belang is om mensen die vandaag bescherming zoeken met empathie, menselijkheid en solidariteit te benaderen.

Wij vragen u daarom respectvol om bij de stemming van 26 mei 2026 zorgvuldig rekening te houden met de rechtspositie en gerechtvaardigde verwachtingen van mensen die reeds onder de huidige regelgeving procedures zijn gestart, en om eventuele wetgeving alleen te steunen indien adequate overgangsbepalingen en waarborgen voor rechtszekerheid worden opgenomen.

Met vriendelijke groet.

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Fri, 22 May 2026 01:09:06 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Een jongeman van 21 schrijft u – mijn toekomst in Nederland staat op het spel

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e Ik ben 21 jaar oud en ik schrijf u omdat mijn toekomst in Nederland direct wordt bedreigd door de nieuwe asielpact-wet.

Ik kwam naar Nederland via gezinshereniging. Niet als vluchteling die zelf had gekozen om te vluchten — maar als zeventienjarige jongen wiens gezin alles had verloren.

In Turkije werd mijn vader zonder rechtszaak ontslagen. Mijn moeder, een lerares, werd beschuldigd — alleen omdat zij zijn vrouw was. Onze school werd gesloten. Wij werden sociaal geïsoleerd. Vanaf mijn vroegste jeugd groeide ik op in angst, onzekerheid en sociale uitsluiting.

Toen ik in Nederland aankwam, begon ik opnieuw — bij nul.

Geen vrienden. Geen taal. Geen vertrouwde omgeving. Alleen de hoop op een betere toekomst.

Ik heb hard gewerkt:

- Ik volgde een schakeljaar in Amsterdam.
- Ik behaalde mijn diploma.
- Ik leer nu Nederlands op B2-niveau.
- Na vier jaar van hard werken heb ik eindelijk een universiteitsaanvraag kunnen indienen.

Dit was niet makkelijk. Maar ik gaf niet op — omdat Nederland mij die kans leek te bieden.

Nu dreigt nieuwe wetgeving alles opnieuw onzeker te maken. De aanvraag voor onbepaalde tijd die mijn vader op 16 januari 2026 indiende — vóór 12 juni, op basis van de toen geldende regels — dreigt met terugwerkende kracht onder strengere regels te vallen.

Geachte senator, ik vraag u niet om een gunst. Ik vraag u om consequent te zijn met de waarden die Nederland groot maken.

Ik heb alles gedaan wat van mij werd gevraagd. Ik heb geïntegreerd. Ik leer de taal. Ik bouw aan mijn toekomst — hier, in Nederland.

Laat die toekomst niet worden weggenomen door een wet die met terugwerkende kracht wordt toegepast.

Voeg een overgangsregeling toe voor lopende aanvragen. Of stem tegen deze wet.

Met de meeste hoogachting,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

Hippolytushoef

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Fri, 22 May 2026 02:06:14 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Met deze boodschap wil ik mijn diepe bezorgdheid uitspreken over de strenge beslissingen die genomen worden tegen vluchtelingen en asielzoekers in Nederland.

Nederland staat wereldwijd bekend als een land van mensenrechten, vrijheid en respect voor menselijke waardigheid. Veel vluchtelingen zijn hier gekomen op zoek naar veiligheid, vrede en een toekomst zonder oorlog en angst. Wij hebben hard gewerkt, ons best gedaan om deel uit te maken van de samenleving en om iets positiefs bij te dragen aan dit land.

Wij respecteren Nederland en voelen ons verbonden met dit land, omdat het ons bescherming en hoop heeft gegeven in moeilijke tijden. Daarom hopen wij dat de Nederlandse overheid beslissingen neemt die gebaseerd zijn op menselijkheid, rechtvaardigheid en respect voor de rechten van ieder mens.

Wij vragen u vriendelijk om rekening te houden met de moeilijke omstandigheden van vluchtelingen en om beleid te voeren dat hoop geeft in plaats van angst.

Met respect en dankbaarheid.

From: "5.1.2.e şik" <5.1.2.e @gmail.com>
Sent: Fri, 22 May 2026 11:25:20 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>; "EK-D66" <d66@eerstekamer.nl>; "EK-CDA" <cda@eerstekamer.nl>; "EK-50Plus" <50plus@eerstekamer.nl>; "R. van Aelst-den Uijl" <lies.vanaelst@eerstekamer.nl>; "Bastiaan van Apeldoorn" <bastiaan.vanapeldoorn@eerstekamer.nl>; "Janny Bakker-Klein" <janny.bakker@eerstekamer.nl>
Subject: Een persoonlijk verzoek over de voorgestelde wetswijziging

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Als iemand die in Nederland asiel heeft moeten aanvragen, wil ik graag met u delen welke impact de geplande wijzigingen in de nationaliteitswet op ons leven hebben.

Ik heb 13 jaar als docent in Kirgizië gewerkt. Daar had ik samen met mijn vrouw en dochter een rustig, stabiel en mooi leven opgebouwd. Omdat ik vanwege politieke problemen niet naar Turkije kon terugkeren, was ik van plan mijn leven in Kirgizië voort te zetten. Door de druk van de Turkse overheid werd ik echter ook gedwongen Kirgizië te verlaten en asiel aan te vragen in Nederland.

Na mijn aankomst in Nederland verbleef ik 15 maanden in een asielzoekerscentrum. Die periode was psychisch al zeer zwaar. Slechts twee maanden nadat wij eindelijk een woning kregen, vond de grote aardbeving in Turkije plaats.

Op een ochtend werd ik wakker met het nieuws dat mijn familie onder het puin lag. Het duurde maanden voordat ik enigszins uit die shock kwam. Mijn vader is overleden onder het puin. Mijn broer werd zwaargewond gered en raakte blijvend gehandicapt. Mijn moeder kon pas na een lange behandeling weer lopen.

Ik kon in die moeilijke periode niet bij mijn familie zijn. Hun verdriet en strijd van een afstand moeten meemaken, behoort tot de zwaarste ervaringen van mijn leven. De afgelopen drie jaar zijn voor mij onbeschrijfelijk zwaar geweest.

Ondanks alles hebben wij geprobeerd onze dochter moed en hoop te blijven geven. Wij hebben haar gesteund om zich op haar opleiding te richten en haar plek in de Nederlandse samenleving te vinden. Vandaag volgt zij onderwijs op VWO-niveau. Voor ons is dat niet alleen een schoolprestatie, maar ook een teken dat wij ondanks alles opnieuw hoop proberen op te bouwen.

De voorgestelde wijziging van de nationaliteitswet is voor mensen zoals ik niet alleen een juridische verandering. Voor mensen die al oorlog, politieke druk, verlies en trauma hebben meegemaakt, brengt dit opnieuw angst en onzekerheid met zich mee.

Wij zijn niet vrijwillig gevlucht, maar waren genoodzaakt bescherming te zoeken. Het enige wat wij willen, is in veiligheid leven en onze kinderen opnieuw een toekomst kunnen bieden. Als mensen die zich inspinnen om deel uit te maken van de Nederlandse samenleving, raakt voortdurende onzekerheid ons diep.

Ik verzoek u vriendelijk om bij de beoordeling van deze wetswijziging ook oog te hebben voor de menselijke verhalen en de gevolgen voor mensen zoals wij.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@chello.nl>
Sent: Fri, 22 May 2026 11:58:38 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: wijziging azielwetgeving

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@chello.nl. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal,

Als Nederlands staatsburger en bezorgde medeburger wil ik mijn zorgen met u delen over de asielwetgeving die recent door de Tweede Kamer is aangenomen en dezer dagen ook door uw Kamer zal worden behandeld.

De voorgestelde wetswijzigingen leiden tot grote onrust en zorgen onder veel mensen en gezinnen die onder de huidige wetgeving tot Nederland zijn toegelaten, al dan niet voorlopig en/of in afwachting van een definitief besluit over hun recht op verblijf. Velen van hen wonen hier al langere tijd, spannen zich in om in de samenleving te integreren en te leven volgens de bestaande democratische rechtsorde. Juist die rechtsorde was voor hun een belangrijke reden om hun toevlucht te zoeken tot Nederland.

Maar nu vrezen zij dat de nieuwe regelingen ernstige gevolgen zullen hebben voor henzelf en hun families. Het vertrouwen om hun leven voort te zetten op basis van de tot nu geldende wet- en regelgeving wordt beschaamd, evenals de gerechtvaardigde verwachting dat aanvragen voor een permanente verblijfsvergunning of voor gezinshereniging zullen worden behandeld volgens de tot nu toen geldende voorwaarden. Mensen hebben jarenlang gewerkt, de taal geleerd, zich aangepast aan de samenleving en hun toekomst opgebouwd op basis van hun vertrouwen in de Nederlandse rechtsorde. Het beoordelen van aanvragen die onder het bestaande juridische kader zijn ingediend volgens een later ingevoerd en strenger wettelijk regime leidt tot aantasting van de rechtszekerheid en van het beginsel van gerechtvaardigd vertrouwen. Ook veroorzaken de onzekerheden rondom gezinshereniging en de toekomstige verblijfsstatus diepe psychologische en sociale zorgen onder mensen. Veel personen van wie de procedures nog lopen, vrezen dat zij na jarenlang wachten uiteindelijk met strengere voorwaarden geconfronteerd zullen worden.

In een constitutionele en rechtsstaat moeten de burgers hun leven kunnen plannen op basis van de geldende wettelijke regelingen. Daarom zijn de bescherming van rechtszekerheid, gerechtvaardigde verwachtingen en rechtvaardigheid van groot belang voor het maatschappelijk vertrouwen. Het vertrouwen van mensen in de rechtsorde waaraan zij zich lange tijd hebben verbonden, mag niet worden geschaad.

Geachte Leden van de Senaat, Nederland heeft historisch gezien een sterke traditie op het gebied van respect voor mensenrechten, de rechtsstaat en voor menselijke waardigheid. Het land is dan ook voor inwoners van landen die niet zo'n traditie hebben een bron van hoop geweest. Daarom hoop ik dat uw Kamer de rechtsstatelijke en mensenrechtelijke aspecten zeer zorgvuldig meeweegt in de beoordeling van de nieuwe regelingen, het eerder opgewekt vertrouwen niet beschaamt en rekening houdt met de sociale en psychische gevolgen voor de betrokken personen en gezinnen.

Ik wens u veel humane wijsheid toe bij de stemmingen.

Hartelijk dank voor uw aandacht en vriendelijke groet,

Ridderkerk

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Fri, 22 May 2026 12:23:24 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Voting about Asielzoekers (particularly Gülenist refugees)

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Dear Member of the Dutch Parliament,

As a member of the Gülenist community, I arrived in your beautiful country in April 2023, and I am grateful that I have been granted a residence permit. In your country, I have seen how valuable justice and democracy are, and how essential they are for the well-being of a nation's people. I am experiencing firsthand how important it is for people to live peacefully together around shared human values, without discrimination based on religion, nationality, or race. As you are aware, statistics show that, as Gülenist individuals, we are among those who begin working as soon as possible after arriving in your country, moving away from social assistance at the earliest opportunity. In the upcoming vote, we sincerely hope and respectfully request that you support our friends and their families who are in difficult circumstances.

Yours sincerely,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@5.1.2.e>
Sent: Fri, 22 May 2026 13:59:52 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: ernstige zorgen over 'Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026'
Importance: High

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@5.1.2.e [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Aan:

De fractievoorzitters van D66, CDA, 50PLUS, BBB, VVD, GroenLinks-PvdA, PvdD, ChristenUnie, SP, SGP, Volt, OPNL, Fractie-Walenkamp, Fractie-Visseren-Hamakers, Fractie-Van Gasteren, Fractie-Van de Sanden en de Fractie Beukering in de Eerste Kamer.

--

Zeer geachte Senatoren,

U gaat op 26 mei stemmen over de 'Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026' en de bijbehorende moties.

Graag deel ik met u mijn grote zorgen over dit wetsvoorstel:

1. Deze wet is geen onvermijdelijke uitvoering van het Europese Migratie- en Asielpact. Veel van de maatregelen zijn nationale politieke keuzes en vormen een extra, onnodige en niet-rechtstatelijke verzwaring van het Europees beleid.
2. Onder andere bij de Raad van State, het College voor de Rechten van de Mens en de UNHCR leven veel zorgen rondom de wet - met name over de volgende maatregelen:
  - afschaffing van verblijfsvergunningen voor onbepaalde tijd
  - tijdelijke vergunningen die nog maar 3 jaar geldig zijn in plaats van 5
  - strengere regels voor gezinshereniging
  - een tweestatussysteem
  - géén overgangsregeling voor mensen die nu al in procedure zitten
  - kinderrechten, met name rond detentie, onderwijs en gezinshereniging
  - uitvoerbaarheid van de wet en de capaciteitsproblemen bij IND, COA en de rechtspraak

Voorgestelde wetsartikelen maken inbreuk op het vertrouwensbeginsel (legitieme verwachtingen) en het rechtszekerheidsbeginsel voor gezinnen en mensen die al jarenlang in Nederland zijn en afwachten. Daarnaast kunnen de maatregelen een discriminerend effect hebben op grond van geaardheid en/of religie, met name bij gezinsherenigingen.

Om bovengenoemde redenen gaat de 'Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026' mijns inziens niet zorgen voor meer grip op migratie, maar voor een stevige ondermijning van onze rechtsstaat.

Met vertrouwen en hoop groet ik u vriendelijk en dank u voor uw aandacht en inspanningen.

Hoogachtend,

From: "5.1.2.e [REDACTED]" <5.1.2.e [REDACTED]@gmail.com>
Sent: Fri, 22 May 2026 19:27:54 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Dringende oproep asielzoeker: Zorgen omtrent Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e [REDACTED]@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Als asielzoeker, woonachtig in Goudriaan samen met mijn gezin, wend ik mij tot u om mijn diepe zorgen te uiten over de aanstaande stemming in de Eerste Kamer aangaande de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026.

Mijn gezin en ik zijn op 1 maart 2022 de oorlog in Oekraïne ontvlucht om in Nederland veiligheid te zoeken. Dit was helaas niet onze eerste vlucht; eerder waren wij de politieke instabiliteit in Turkije ontvlucht en naar Oekraïne gegaan. Daar hebben wij zes jaar lang onder zeer moeilijke omstandigheden geleefd. Omdat onze Turkse identiteitsdocumenten destijds niet werden verlengd, konden wij daar geen reguliere verblijfsvergunning krijgen. Toen vervolgens de oorlog uitbrak, zijn we naar Nederland gekomen. Met de hoop en de intentie om hier een nieuw, stabiel bestaan op te bouwen, hebben wij destijds onze asielaanvraag ingediend.

Toen wij onze aanvraag deden, hebben wij onze toekomst gepland op basis van de wet- en regelgeving die op dat specifieke moment van kracht was. Het met terugwerkende kracht toepassen van nieuwe, strengere regelgeving op reeds lopende procedures tast het rechtszekerheidsbeginsel aan. Dit zou niet alleen voor mijn gezin, maar voor duizenden mensen in een soortgelijke situatie, leiden tot ernstige en onterechte gedupeerden.

Dit wetsvoorstel heeft immers niet enkel juridische gevolgen, maar raakt direct de menselijke realiteit:

- Langdurige gezinscheiding: Dit brengt aantoonbare psychologische en fysieke gezondheidsklachten met zich mee.
- Ontwikkeling van kinderen: Kinderen die langdurig gescheiden van hun vader of moeder opgroeien, lopen een verhoogd risico op sociaal isolement, onzekerheid en diverse psychologische trauma's.
- Verlies van perspectief: Mensen die al jarenlang intensief proberen te integreren en een bijdrage aan de Nederlandse samenleving willen leveren, worden opnieuw in diepe onzekerheid gestort. Dit leidt tot een verlies van motivatie en hoop.
- Aantasting van het vertrouwen in de rechtsstaat: Het onverwacht wijzigen van de spelregels tijdens de procedure schaadt het fundamentele vertrouwen van burgers en nieuwkomers in de betrouwbaarheid van de overheid.

Ik heb Nederland altijd beschouwd als een baken van rechtvaardigheid, mensenrechten en de rechtsstaat. Juist het beginsel van rechtszekerheid vereist dat aanvragen worden beoordeeld naar de regels die golden op de dag van indiening.

Daarom verzoek ik u dringend om de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026 in de huidige vorm af te wijzen. De kracht van Nederland ligt immers niet enkel in een streng grensbeleid, maar juist in het hooghouden van de menselijke waardigheid, de bescherming de het gezinsleven en het respecteren van rechtsstatelijke principes.

Als asielzoeker vraag ik niet om een uitzonderingspositie of privileges. Ik vraag enkel om de mogelijkheid om in veiligheid met mijn gezin te kunnen leven, onze toekomst zonder constante angst en belirsizid te kunnen plannen, en om een eerlijke en rechtvaardige beoordeling van onze procedure.

Ik vertrouw erop dat u de zware humanitaire en maatschappelijke gevolgen van deze wet voor duizenden gezinnen zwaar zult laten meewegen in uw besluitvorming en dat u tegen dit wetsvoorstel zult stemmen.

Hartelijk dank voor uw tijd en voor het lezen van deze brief.

Met respectvolle groet,

5.1.2.e [REDACTED]

5.1.2.e [REDACTED]

From: "§ 5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e @gmail.com>
Sent: 22/05/2026 21:49:33
To: postbus@eerstekamer.nl
CC:
Subject: Vluchtelingenwet
Attachments:

[U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

Onderwerp: Mijn zorgen over het wetsvoorstel vluchtelingen/asielzoekers dat op 26 mei wordt besproken

Geachte parlementariër,

Als inwoner van Nederland wil ik graag mijn ernstige zorgen uiten over het wetsvoorstel vluchtelingen/asielzoekers dat op 26 mei wordt besproken.

De gezondheid, orde en duurzaamheid van samenlevingen zijn uiteraard belangrijk. Beslissingen moeten echter wel verenigbaar zijn met de mensenrechten, de rechtsstaat en humanitaire waarden. Vluchtelingen en asielzoekers zijn vaak mensen die oorlog, onderdrukking, geweld of onmenselijke omstandigheden ontvluchten en op zoek zijn naar een veilig leven. Nederland heeft een lange politieke geschiedenis en ik ben van mening dat dit wetsvoorstel indruist tegen de waarden van vrijheid, mensenrechten en mensenrechten die Nederland al jarenlang hoog in het vaandel draagt.

Ik vrees dat het wetsvoorstel:

- * de fundamentele rechten van individuen kan schaden,
- * de verdeeldheid en xenofobie in de samenleving kan vergroten,
- * het leven voor kwetsbare mensen nog moeilijker kan maken.

Ik ben van mening dat Nederland moet handelen in overeenstemming met internationale mensenrechtenverdragen en zijn humanitaire verantwoordelijkheden. Ik geloof dat rechtvaardige en gezonde oplossingen kunnen worden gevonden die tegelijkertijd de veiligheid en orde waarborgen en de menselijke waardigheid beschermen.

Daarom verzoek ik u vriendelijk om tijdens het stemproces op 26 mei blijk te geven van respect voor de mensenrechten en sociale solidariteit.

Hartelijk dank voor uw tijd.

Met vriendelijke groet,

[5.1.2.e]
[Amsterdam]

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Fri, 22 May 2026 22:21:43 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Asiel wet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Met groot respect en oprechte bezorgdheid schrijf ik u over de asielwetten die binnenkort in de Eerste Kamer zullen worden besproken en in stemming gebracht.

Veel mensen die als vluchteling naar Nederland zijn gekomen, zetten zich al jarenlang in om deel uit te maken van deze samenleving. Zij hebben de taal geleerd, gewerkt, belasting betaald, vrijwilligerswerk gedaan en geprobeerd hun kinderen op te voeden als mensen die respect hebben voor de waarden van dit land. Voor hen staat Nederland symbool voor veiligheid, rechtvaardigheid en menselijke waardigheid.

De voorgestelde wetswijzigingen veroorzaken echter diepe onzekerheid en angst bij duizenden gezinnen.

De beperking van gezinshereniging voor kinderen boven de 18 jaar en partners, het afschaffen van de permanente verblijfsvergunning en het voortdurend controleren van tijdelijke verblijfsstatussen zullen niet alleen juridische, maar ook zware menselijke gevolgen hebben.

Voor veel vluchtelingen is familie geen "administratieve kwestie", maar de enige morele en emotionele steun na oorlog, onderdrukking en verlies. Het jarenlang gescheiden houden van ouders, partners en kinderen veroorzaakt ernstige psychologische schade en verzwakt de integratie in plaats van deze te versterken.

Daarnaast maken veel mensen zich zorgen over de aantasting van het rechtszekerheidsbeginsel. Mensen die jarenlang volgens de bestaande regels hebben geleefd, officiële procedures hebben gevolgd en hun toekomst daarop hebben gebaseerd, lopen nu het risico hun gerechtvaardigde verwachtingen plotseling te verliezen. Dit kan het vertrouwen in de rechtsstaat ernstig schaden.

Nederland wordt wereldwijd gerespecteerd vanwege zijn historische inzet voor mensenrechten, rechtvaardigheid en de bescherming van kwetsbare mensen. Daarom hopen wij dat de Eerste Kamer deze wetsvoorstellen niet alleen juridisch, maar ook vanuit menselijk, gewetensvol en moreel perspectief zal beoordelen.

Wij verzoeken u met nadruk rekening te houden met de volgende punten:

- Het beschermen van de eenheid van gezinnen,
- Het waarborgen van rechtszekerheid en gerechtvaardigde verwachtingen,
- De psychologische en sociale situatie van vluchtelingengezinnen,
- De gevolgen voor maatschappelijke integratie en langdurige sociale stabiliteit.

Achter elk dossiernummer schuilt een echt mensenleven. Achter iedere procedure staat een gezin dat wacht op een veilige toekomst.

Wij hopen oprecht dat onze zorgen worden meegenomen in het besluitvormingsproces.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e @gmail.com>
Sent: Fri, 22 May 2026 22:49:14 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen over het nieuwe wetsvoorstel

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Tweede Kamer en Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e

Ik schrijf u deze brief met hoop, maar ook met diepe wanhoop.

In 2017 moest ik samen met mijn gezin Turkije ontvluchten vanwege de omstandigheden waarmee wij werden geconfronteerd. Wij begonnen een nieuw leven in de Koerdische regio van Irak. Maar ook daar werden wij niet met rust gelaten. Tegen mij werd een internationaal opsporingsverzoek uitgevaardigd en er werd om mijn uitlevering gevraagd. Sindsdien leef ik voortdurend met de angst om gearresteerd, ontvoerd, gemarteld of uitgezet te worden.

Om deze redenen moest mijn echtgenote in augustus 2022 naar Nederland vluchten. Zij vertrouwde op Nederland als rechtsstaat en op de menselijke waarden en vrijheden waarvoor uw land bekendstaat.

Mijn vrouw heeft vervolgens een zeer moeilijke en lange asielprocedure doorstaan. Na ongeveer 22 maanden onzekerheid kreeg zij uiteindelijk in juni 2024 een verblijfsvergunning. In dezelfde maand dienden wij een aanvraag voor gezinshereniging in.

Hoewel deze procedure normaal gesproken ongeveer zes maanden duurt, wachten wij inmiddels al bijna 24 maanden.

Deze lange scheiding heeft mij en onze kinderen psychologisch zwaar getroffen. Mijn kinderen wonen momenteel samen met hun moeder in Nederland, maar zij groeien al jarenlang op zonder hun vader. De voortdurende onzekerheid heeft ons gezin ernstig uitgeput.

Zelf leef ik al jaren als een opgejaagde man in een vreemd land. Financiële problemen, de pijn van het gemis van mijn gezin en de onzekerheid over de toekomst hebben mijn leven ondraaglijk gemaakt. Ik wil eerlijk zijn: er zijn momenten geweest waarop ik door wanhoop zelfs aan zelfmoord heb gedacht.

Nu hebben wij vernomen dat er een nieuw wetsvoorstel op tafel ligt dat gezinshereniging nog moeilijker zou maken. Dit nieuws heeft ons als gezin opnieuw diep geraakt.

Wij hebben al onze plannen gebaseerd op de huidige wetgeving. Ondanks alle moeilijkheden hebben wij geduldig gewacht en vertrouwd op de rechtsstaat en de bestaande regels.

Als deze nieuwe wet ook van toepassing wordt op gezinnen die al jarenlang wachten, zullen duizenden mensen — waaronder wij — nog ernstiger slachtoffer worden van deze situatie.

Daarom vraag ik u oprecht:

Houd alstublieft rekening met de menselijke gevolgen van deze wetgeving wanneer u uw stem uitbrengt.

Wij vragen ten minste dat lopende dossiers en huidige vluchtelingen volgens de bestaande regels worden beoordeeld. Nieuwe wetten zouden alleen moeten gelden voor toekomstige aanvragen.

Wij geloven nog steeds dat Nederland een rechtsstaat is die mensenrechten en gezinshereniging beschermt.

Wij hopen dat u niet zult toestaan dat nog meer gezinnen uit elkaar blijven en nog meer mensen hun hoop verliezen.

Hartelijk dank voor uw tijd, aandacht en zorgvuldige overweging.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Fri, 22 May 2026 23:17:38 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Een kind van 13 schrijf ik deze bericht

Laat mijn toekomst in Nederland niet worden weggenomen

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e Ik ben 13 jaar oud.

Ik weet dat het misschien niet gewoon is dat een kind van 13 jaar een brief schrijft aan de Eerste Kamer. Maar ik schrijf u omdat ik bang ben. En ik denk dat u dat moet weten.

In 2022 kwam ik naar Nederland om bij mijn vader te zijn. Ik liet alles achter in Turkije .mijn vrienden, mijn school, mijn familie, alles wat ik kende. Ik was 9 jaar oud.

In Turkije hebben wij veel meegemaakt. Mijn vader werd ontslagen zonder dat hij iets verkeerd had gedaan. Mijn moeder werd beschuldigd. Onze school werd gesloten. Wij werden buitengesloten van de samenleving. Als kind begreep ik niet altijd wat er gebeurde. maar ik voelde wel dat er iets heel ergs aan de hand was.

Toen ik in Nederland aankwam, begon ik opnieuw.

Ik leerde Nederlands. Ik maakte vrienden. Ik deed mijn best op school. En na vier jaar heeft mijn school mij een vwo-advies gegeven. Volgend jaar begin ik aan de middelbare school. Ik droom ervan om programmeur te worden.

Voor het eerst in mijn leven voelde ik me veilig. Voor het eerst had ik vrienden met wie ik plannen maakte voor de toekomst. Vrienden waarmee ik samen wil leren, spelen en opgroeien.

Maar nu is die angst terug.

Ik hoor dat er een nieuwe wet komt die onze toekomst hier onzeker maakt. Ik begrijp niet alles . maar ik begrijp wel dat mijn vader misschien niet meer mag blijven. En dat betekent dat ons gezin misschien weer alles verliest.

Ik wil geen oorlog. Ik wil geen politiek. Ik wil alleen naar school gaan. Ik wil leren. Ik wil hier opgroeien met mijn vrienden.

Geachte senator, u heeft de macht om dat mogelijk te maken.

Voeg een overgangsregeling toe voor lopende aanvragen. Of stem tegen deze wet.

Laat mij en kinderen zoals ik gewoon kind zijn in veiligheid.

Met de meeste hoogachting,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

Hippolytushoef.

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Sat, 23 May 2026 00:13:52 +0200
To: "postbus@eerstekamer.nl" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Bezwaar tegen onmiddellijke werking van de Asielwet / verzoek om overgangsrecht

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e Samen met mijn echtgenoot en onze zoon wachten wij sinds oktober 2023 op een beslissing over onze verblijfsprocedure in Nederland.

Vanwege langdurige problemen in Turkije, waaronder verlies van werk, detentie, maatschappelijke uitsluiting en veiligheidsrisico's, zagen wij ons genoodzaakt naar Nederland te komen. Sinds onze aankomst zetten wij ons actief in om deel uit te maken van de Nederlandse samenleving: wij leren de taal, werken en participeren in de maatschappij. Onze zoon is inmiddels volledig geïntegreerd in het Nederlandse onderwijssysteem.

Daarom volg ik de behandeling van de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en Migratiepact 2026 met grote zorg.

Ik maak mij vooral zorgen over het ontbreken van een overgangsregeling en over de bepaling dat de nieuwe, strengere regels onmiddellijk van toepassing worden verklaard op lopende procedures.

Dit leidt tot willekeur en rechtsongelijkheid. Mensen die vlak vóór 12 juni 2021 een aanvraag indienden behouden hun bestaande rechten, terwijl mensen die slechts enkele dagen later een aanvraag indienden met strengere regels worden geconfronteerd, ondanks vergelijkbare omstandigheden. Dat staat op gespannen voet met het gelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

Daarnaast zal deze wet duizenden mensen met terugwerkende gevolgen direct raken. Ongeveer 80.000 lopende asielaanvragen, 52.000 aanvragen voor gezinshereniging en duizenden mensen die wachten op een permanente verblijfsvergunning zullen hierdoor worden benadeeld. Dit kan ernstige gevolgen hebben voor het gezinsleven en de rechtsbescherming en mogelijk in strijd zijn met artikel 8 van het EVRM.

Ook praktisch gezien zal toepassing van nieuwe regels op bestaande dossiers leiden tot verdere vertragingen. De IND en de rechtspraak kampen al met grote achterstanden. Het opnieuw beoordelen van lopende zaken onder nieuwe voorwaarden zal het systeem verder belasten en wachttijden verlengen.

Ik verzoek u daarom respectvol om de bepaling te schrappen die de onmiddellijke toepassing van deze wet op lopende aanvragen mogelijk maakt, en ervoor te zorgen dat reeds ingediende aanvragen worden beoordeeld volgens de regels die golden op het moment van indiening.

Dit is niet alleen van belang voor de rechtszekerheid, maar ook voor het vertrouwen in de Nederlandse rechtsstaat.

Hartelijk dank voor uw tijd en aandacht.

Met hoogachting,

5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e

Amsterdam, Nederland

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e_5.1.2.e@hotmail.com>
Sent: Sat, 23 May 2026 00:26:10 +0200
Subject: wetswijziging

Bu iletiyi alan bazı kullanıcılar 5.1.2.e_5.1.2.e@hotmail.com adresinden çok sık e-posta almıyor. [Bunun neden önemli olduğunu öğrenin](#)

Geachte heer/mevrouw,

Halkı Ik ben 5.1.2.e ik woon inmiddels ongeveer drie jaar in Nederland. Een van de belangrijkste redenen waarom ik naar Nederland ben gekomen, was mijn geloof in de bescherming van vrijheden, het onafhankelijk functioneren van de rechtsstaat en het eerlijke toepassen van mensenrechten zonder onderscheid op basis van religie, taal, afkomst of huidskleur. In het land waar ik hiervoor leefde, heb ik helaas moeten ervaren dat deze waarden geleidelijk verdwenen.

De rechtsstaat en het belang dat Nederland jarenlang heeft gehecht aan mensenrechten zijn niet alleen voor mij, maar ook voor veel mensen die hier een nieuw leven proberen op te bouwen, een belangrijke bron van hoop geweest.

De recente discussies en voorgestelde wetswijzigingen zorgen echter voor grote zorgen onder migranten en vooral vluchtelingen. De indruk dat bepaalde vrijheden mogelijk beperkt zullen worden en dat er onderscheid gemaakt kan worden tussen groepen mensen, kan het gevoel van verbondenheid met dit land ernstig verzwakken.

Voor veel mensen die naar Nederland komen, is een van de grootste motivaties om deel uit te maken van de Nederlandse samenleving. Daarom doen mensen hun best om de taal te leren, onderwijs te volgen, te werken en zich zo goed mogelijk te integreren in de maatschappij. Wanneer mensen hun hoop op de toekomst en hun gevoel van verbondenheid verliezen, zal ook het integratieproces negatief worden beïnvloed.

Met name de voorgestelde veranderingen rondom gezinshereniging kunnen voor veel mensen tot ernstige problemen leiden. Veel vluchtelingen, waaronder ikzelf, kwamen naar Nederland toen hun kinderen nog 15 of 16 jaar oud waren. Door de lange wachttijden en procedures zijn inmiddels meer dan twee jaar verstreken en hebben deze kinderen de leeftijd van 18 jaar bereikt. Nu wordt aangegeven dat dit gevolgen kan hebben voor gezinshereniging. Terwijl deze vertragingen niet het gevolg zijn van keuzes van de families zelf, maar van langdurige officiële procedures. Het voelt daarom onrechtvaardig dat mensen benadeeld zouden worden door omstandigheden waar zij zelf geen invloed op hadden.

Ik wil blijven geloven dat Nederland zijn sterke waarden op het gebied van rechtvaardigheid, mensenrechten en gelijkheid zal behouden. Mijn hoop is dat toekomstige beslissingen niet zullen leiden tot meer moeilijkheden voor mensen, maar juist zullen bijdragen aan maatschappelijke verbondenheid, rechtszekerheid en menselijke waardigheid.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Sat, 23 May 2026 00:38:05 +0200
To: "undisclosed-recipients:"
Bcc: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Bezwaar tegen onmiddellijke werking van de Asielwet / verzoek om overgangsrecht

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e Samen met mijn echtgenoot en onze zoon wachten wij sinds oktober 2023 op een beslissing over onze verblijfsprocedure in Nederland.

Vanwege langdurige problemen in Turkije, waaronder verlies van werk, detentie, maatschappelijke uitsluiting en veiligheidsrisico's, zagen wij ons genoodzaakt naar Nederland te komen. Sinds onze aankomst zetten wij ons actief in om deel uit te maken van de Nederlandse samenleving: wij leren de taal, werken en participeren in de maatschappij. Onze zoon is inmiddels volledig geïntegreerd in het Nederlandse onderwijssysteem.

Daarom volg ik de behandeling van de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en Migratiepact 2026 met grote zorg.

Ik maak mij vooral zorgen over het ontbreken van een overgangsregeling en over de bepaling dat de nieuwe, strengere regels onmiddellijk van toepassing worden verklaard op lopende procedures.

Dit leidt tot willekeur en rechtsongelijkheid. Mensen die vlak vóór 12 juni 2021 een aanvraag indienden behouden hun bestaande rechten, terwijl mensen die slechts enkele dagen later een aanvraag indienden met strengere regels worden geconfronteerd, ondanks vergelijkbare omstandigheden. Dat staat op gespannen voet met het gelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

Daarnaast zal deze wet duizenden mensen met terugwerkende gevolgen direct raken. Ongeveer 80.000 lopende asielaanvragen, 52.000 aanvragen voor gezinshereniging en duizenden mensen die wachten op een permanente verblijfsvergunning zullen hierdoor worden benadeeld. Dit kan ernstige gevolgen hebben voor het gezinsleven en de rechtsbescherming en mogelijk in strijd zijn met artikel 8 van het EVRM.

Ook praktisch gezien zal toepassing van nieuwe regels op bestaande dossiers leiden tot verdere vertragingen. De IND en de rechtspraak kampen al met grote achterstanden. Het opnieuw beoordelen van lopende zaken onder nieuwe voorwaarden zal het systeem verder belasten en wachttijden verlengen.

Ik verzoek u daarom respectvol om de bepaling te schrappen die de onmiddellijke toepassing van deze wet op lopende aanvragen mogelijk maakt, en ervoor te zorgen dat reeds ingediende aanvragen worden beoordeeld volgens de regels die golden op het moment van indiening.

Dit is niet alleen van belang voor de rechtszekerheid, maar ook voor het vertrouwen in de Nederlandse rechtsstaat.

Hartelijk dank voor uw tijd en aandacht.

Met hoogachting,

5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e

Amsterdam, Nederland

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Sat, 23 May 2026 00:41:28 +0200
To: info@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen over de nieuwe asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte heer/mevrouw ,

Ik ben een asielzoeker die in Nederland woont. Met deze brief wil ik mijn zorgen delen over de nieuwe wet: Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026.

Ik heb vóór 12 juni 2026 een aanvraag gedaan voor een permanente verblijfsvergunning / gezinshereniging. Toen ik mijn aanvraag deed, vertrouwde ik op de regels die toen geldig waren. Daarom vind ik het niet eerlijk als nieuwe en strengere regels ook voor lopende aanvragen gaan gelden.

Deze wet heeft niet alleen juridische gevolgen. De wet kan er ook voor zorgen dat: families langer gescheiden blijven, kinderen zonder hun vader of moeder moeten opgroeien, mensen die al jaren hun best doen om te integreren opnieuw in onzekerheid leven, het vertrouwen in de rechtsstaat minder wordt.

Ik zie Nederland als een land van rechtvaardigheid, mensenrechten en respect voor de wet. Ik geloof dat mensen beoordeeld moeten worden volgens de regels die geldig waren op het moment van hun aanvraag. Dat geeft mensen zekerheid en vertrouwen.

Daarom vraag ik u vriendelijk om deze wet niet goed te keuren.

De kracht van Nederland ligt niet alleen in regels en grenzen, maar ook in respect voor menselijke waardigheid, familie en rechtvaardigheid.

Ik vraag geen speciale behandeling. Ik wil alleen veilig met mijn familie kunnen leven, een toekomst kunnen opbouwen zonder onzekerheid en eerlijk behandeld worden.

Ik hoop dat u goed nadenkt over de gevolgen van deze wet voor duizenden mensen en families.

Bedankt voor het lezen van mijn brief.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Hoofddorp

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e @gmail.com>
Sent: Sat, 23 May 2026 08:00:00 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl; D66@eerstekamer.nl; cda@eerstekamer.nl; 50PLUS@eerstekamer.nl; bbb@eerstekamer.nl; vvd@eerstekamer.nl; gl-pvda@eerstekamer.nl; christenunie@eerstekamer.nl; ja21@eerstekamer.nl; pvv@eerstekamer.nl; sp@eerstekamer.nl; sgp@eerstekamer.nl; volt@eerstekamer.nl; opnl@eerstekamer.nl; fvd@eerstekamer.nl; pim.walenkamp@eerstekamer.nl; cees.vandesanden@eerstekamer.nl; ingrid.visseren@eerstekamer.nl; toine.beukering@eerstekamer.nl; robert.vangasteren@eerstekamer.nl
Subject: Inbreng burger wetsvoorstel 36.871 – Gevolgen voor rechtszekerheid en integratie

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Via deze weg wil ik uw aandacht vragen voor de ingrijpende impact van het wetsvoorstel 36.871 op succesvol geïntegreerde nieuwkomers.

Bijna vijf jaar geleden ben ik vanwege de politieke situatie van mijn familie uit Turkije naar Nederland gevlucht. Sindsdien heb ik mijn inburgering afgerond en zit ik nu in het laatste jaar van mijn HBO-opleiding. Op 17 juli aanstaande verblijf ik exact vijf jaar rechtmatig in Nederland. Onder de huidige wetgeving zou ik vanaf die dag een vergunning voor onbepaalde tijd kunnen aanvragen.

Als dit wetsvoorstel per 12 juni ingaat, wordt mij dit recht door een verschil van slechts één maand ontnomen. Dit schendt het vertrouwensbeginsel: ik ben mijn toekomst en studie hier gestart onder andere regels. Het veranderen van de spelregels vlak voor de eindstreep past niet bij de Nederlandse rechtstraditie.

Daarnaast heeft het afschaffen van de vergunning voor onbepaalde tijd een desastreuze impact op de psychische gezondheid en motivatie van vluchtelingen. Permanente onzekerheid en een driejaarlijkse herbeoordeling veroorzaken constante stress, wat actieve participatie en integratie in de samenleving juist belemmert.

Ik verzoek u dringend om bij uw stemming op 26 mei te waken over de menselijke maat en de rechtszekerheid voor hen die al jaren te goeder trouw in Nederland bouwen aan hun toekomst.

Hartelijk dank voor uw tijd en voor het in overweging nemen van mijn brief.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Sat, 23 May 2026 10:29:19 +0200
To: "undisclosed-recipients:"
Bcc: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Verzoek inzake overgangsrecht en uitgestelde inwerkingtreding van de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Mijn naam is 5.1.2.e Ongeveer zes maanden geleden ben ik samen met mijn twee kinderen naar Nederland gekomen en heb ik hier asiel aangevraagd. Mijn man verblijft echter al ongeveer 32 maanden in Nederland en wacht ondanks het afronden van zijn nader gehoor nog steeds op een beslissing van de IND.

Door deze langdurige procedures hebben wij als gezin bijna twee jaar gescheiden van elkaar moeten leven. Mijn kinderen hebben lange tijd zonder hun vader moeten opgroeien. Deze periode heeft ons gezin zowel emotioneel als psychologisch diep geraakt. Momenteel verblijven wij samen in een COA-opvanglocatie (AZC), maar ondanks alles leven wij nog steeds in grote onzekerheid over onze toekomst.

Met deze brief wil ik mijn ernstige zorgen uitspreken over het wetsvoorstel "Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026" (Kamerstukken 36 871 Nr. 2 en Nr. 3) en in het bijzonder over het ontbreken van overgangsrecht voor lopende procedures.

Mensen zoals wij hebben hun leven ingericht op basis van de wet- en regelgeving die gold op het moment van hun aanvraag. Wij hebben jarenlang gewacht binnen een systeem dat al zwaar overbelast was. Wij hebben deze vertragingen niet veroorzaakt. Toch dreigt nu de situatie te ontstaan dat duizenden gezinnen tijdens lopende procedures plotseling onder strengere regels zullen vallen, enkel omdat de overheid nog geen beslissing heeft genomen.

Dat raakt rechtstreeks aan fundamentele rechtsstatelijke beginselen zoals rechtszekerheid en het beginsel van gerechtvaardigd vertrouwen.

Vooraf de wijzigingen rondom gezinshereniging baren mij als moeder grote zorgen. Door de lange wachttijden bij de IND lopen veel gezinnen het risico permanent uit elkaar te worden gehaald. Kinderen die tijdens deze procedures 18 jaar worden, kunnen hun recht op gezinshereniging verliezen. Dit betekent voor veel gezinnen niet slechts een administratieve wijziging, maar het volledig uiteenvallen van families die al jarenlang in onzekerheid leven.

Ik vraag mij oprecht af hoe het recht op gezinsleven, beschermd onder artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, voldoende gewaarborgd kan blijven wanneer gezinnen door procedurele vertragingen hun rechten verliezen.

Daarnaast maak ik mij ernstige zorgen over de psychologische gevolgen van voortdurende onzekerheid voor kinderen en ouders. Mensen die jarenlang wachten, proberen te integreren, de taal leren en hun leven opnieuw proberen op te bouwen, leven voortdurend met de angst dat hun toekomst ieder moment opnieuw onzeker kan worden gemaakt. Integratie is alleen mogelijk wanneer mensen zich veilig voelen en vertrouwen hebben in de toekomst.

Ik begrijp dat Nederland behoefte heeft aan een zorgvuldig en beheersbaar migratiebeleid. Maar tegelijkertijd geloof ik dat een democratische rechtsstaat juist in moeilijke tijden fundamentele rechtsbeginselen en menselijke waardigheid moet beschermen.

Daarom verzoek ik u met respect om bijzondere aandacht te besteden aan het ontbreken van overgangsrecht binnen deze wetgeving.

Vandaag duren asielprocedures in Nederland vaak uitzonderlijk lang. Veel gezinnen leven al jarenlang in onzekerheid. Wanneer nieuwe en strengere regels ook worden toegepast op mensen die jaren geleden hun aanvraag hebben ingediend, betalen gezinnen feitelijk de prijs voor vertragingen binnen het systeem van de staat zelf.

Juist daarom verzoek ik u respectvol om de inwerkingtredingsdatum van de wet “Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026” (Kamerstukken 36 871 Nr. 2 en Nr. 3) uit te stellen naar een latere datum en ervoor te zorgen dat reeds lopende aanvragen niet onder de nieuwe regels vallen. Op die manier kunnen aanvragen die onder het bestaande juridische kader zijn ingediend, ook volgens datzelfde juridische kader worden beoordeeld.

Ik geloof dat dit noodzakelijk is voor het behoud van rechtszekerheid, maatschappelijke rechtvaardigheid en het vertrouwen van mensen in de Nederlandse rechtsstaat.

Daarnaast hoop ik dat de Senaat de gevolgen van deze wet voor gezinshereniging, kinderen en gezinnen die al jarenlang in onzekerheid leven, zorgvuldig zal beoordelen.

Nederland staat internationaal bekend als een land dat waarde hecht aan mensenrechten, menselijke waardigheid en de rechtsstaat. Juist daarom hoop ik dat bij deze historische beslissing niet alleen gekeken zal worden naar politieke druk of cijfers, maar ook naar de menselijke gevolgen voor duizenden gezinnen die al jarenlang in onzekerheid leven.

Hartelijk dank voor uw tijd, aandacht en zorgvuldige overweging.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

Veendam, Nederland

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Sat, 23 May 2026 11:13:09 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Persoonlijke zorgen over de nieuwe asielwetgeving

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Mijn partner en ik zitten inmiddels al ongeveer 2,5 jaar in de asielprocedure en verblijven in opvanglocaties. Leven in een vreemd land is al moeilijk, maar jarenlang leven in onzekerheid en onder moeilijke omstandigheden is nog zwaarder.

Wij zijn niet voor ons plezier naar Nederland gekomen. We hebben onze familie, ons land en ons leven moeten achterlaten. Mensen verlaten niet zomaar hun thuis en hun dierbaren. We kwamen hier met de hoop op veiligheid en een betere toekomst.

Wat ons zorgen baart, is dat nieuwe regels ook gevolgen kunnen hebben voor mensen die al jaren hier zijn en nog midden in hun procedure zitten. Mensen hebben jarenlang gewacht en hun toekomstplannen gemaakt op basis van de regels die toen golden. Als zij hadden geweten dat deze regels later zouden veranderen, hadden zij misschien andere keuzes gemaakt.

Voor veel mensen gaat dit niet alleen over regels of procedures. Het gaat over gezinnen, gemiste jaren met familie en een toekomst die al lang in onzekerheid wacht.

Ik vraag u vriendelijk om ook rekening te houden met de mensen die al jarenlang in deze situatie leven.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Sat, 23 May 2026 11:23:09 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Ik schrijf u niet om een politiek standpunt te verdedigen, maar om onze werkelijkheid als mensen met u te delen.

Mijn partner en ik leven inmiddels ongeveer 2,5 jaar in de asielprocedure en verblijven in opvanglocaties. Een nieuw leven beginnen in een vreemd land is op zichzelf al niet gemakkelijk, maar jarenlang leven in onzekerheid en onder moeilijke omstandigheden maakt het nog zwaarder. In deze periode vechten we niet alleen voor onderdak, maar proberen we ook mentaal sterk te blijven, hoop te houden en een toekomst op te bouwen.

Wij zijn niet hier gekomen voor ons plezier. Wij hebben onze familie, ons land en ons leven niet vrijwillig achtergelaten. Mensen verlaten niet zomaar hun geboortegrond, hun dierbaren en alles wat zij kennen. We moesten vertrekken vanwege moeilijke omstandigheden. In ons land bevonden wij ons in een kwetsbare positie en we kwamen hier met de hoop op een veiliger, stabielere en rechtvaardiger leven.

Maar nu worden wij opnieuw geconfronteerd met langdurige onzekerheid en nieuwe moeilijkheden.

Er is één vraag die mij diep raakt: waarom zouden nieuwe regels ook van toepassing zijn op mensen die hier al jaren zijn en nog midden in hun procedure zitten?

Mensen die hier al 2 of 3 jaar wachten, hebben hun keuzes gemaakt op basis van de regels die toen golden. Als zij hadden geweten dat deze regels later volledig zouden veranderen, hadden zij misschien andere beslissingen genomen over hun leven en toekomst.

Voor mensen die al jarenlang van hun familie gescheiden leven, gaat dit niet alleen over een procedure of wetgeving. Het gaat over gemiste jaren met kinderen, feestdagen zonder familie, gemis van ouders, partners en dierbaren, en een leven dat al lange tijd in onzekerheid stilstaat.

Ik vraag niet om een speciale behandeling. Ik vraag alleen om aandacht voor de mensen die al jarenlang wachten, lijden en proberen opnieuw een toekomst op te bouwen. Wanneer regels veranderen terwijl mensen al midden in hun traject zitten, kan dat leiden tot een diep gevoel van onrechtvaardigheid en verlies van vertrouwen.

Tussen dossiers, cijfers en procedures verdwijnen menselijke verhalen soms naar de achtergrond. Maar achter elk dossier zit een mens, een familie en iemand die hoopt opnieuw te kunnen beginnen.

Ik vraag u vriendelijk om onze stemmen mee te nemen in uw overwegingen.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e § 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Sat, 23 May 2026 14:35:34 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: nieuwe immigratiewet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Ik ben al lange tijd een migrant die in Nederland woont. Al ongeveer 3,5 jaar proberen wij te overleven in opvangkampen. De afgelopen 19 maanden wachten wij op een woning van de gemeente Haarlemmermeer. In Turkije werkte ik als politieagent. Zonder enige concrete reden werd ik ontslagen uit mijn functie. Hoewel ik geen misdaad had gepleegd, heb ik 5 jaar in de gevangenis gezeten. Toen ik de gevangenis inging, was mijn zoon nog maar 30 dagen oud. Toen ik vrijkwam, was hij inmiddels 5 jaar oud. Daardoor kon er geen natuurlijke band ontstaan tussen vader en zoon. Mijn zoon vroeg zijn moeder vaak: "Wanneer gaat mijn vader weer weg?" Tijdens deze periode hebben zowel ik als mijn familie enorm veel geleden.

Na alles wat wij hebben meegemaakt, zijn wij naar Nederland gekomen. Onze enige wens was om een rustig, veilig en normaal leven op te bouwen. Wij wachten geduldig. Wij proberen ons aan te passen aan dit mooie land. Wij leren de taal, volgen cursussen, hebben onze rijbewijzen gehaald en doen ons best om onszelf verder te ontwikkelen. Wij willen werken en een positieve bijdrage leveren aan dit land.

Maar de nieuwe immigratiewet die momenteel besproken wordt, baart ons grote zorgen. Het verzwakt onze hoop om een nieuw leven op te bouwen. Het beschadigt de band die wij met dit land proberen op te bouwen. Het wordt steeds moeilijker om nog mooie dromen te hebben voor de toekomst van onze kinderen. Psychologisch gaan wij door een zeer zware periode. Onze zorgen over de toekomst nemen iedere dag toe.

Misschien is deze wet voor u slechts een normaal politiek proces. Maar voor ons gaat het om onze hoop, onze inspanningen en de toekomst van onze kinderen. Wij willen de strijd voor een nieuw leven niet verliezen.

Daarom wil ik mij richten tot de mooie mensen van Nederland:

Denk alstublieft bij het stemmen ook aan duizenden migranten zoals ik, aan hun families en hun kinderen. Dit is voor ons het laatste toevluchtsoord. Wij hebben nergens anders om naartoe te gaan.

Hoor onze stem. Zie ons leed. Steun ons alstublieft.

Onze gebeden zijn voor dit mooie land en zijn mensen.

Met liefde en respect,

Groeten vanuit het Crown Vluchtelingenkamp

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Sat, 23 May 2026 21:12:20 +0200
To: "postbus@eerstekamer.nl" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Persoonlijke oproep betreffende de nieuwe migratiewet

5.1.2.e@gmail.com adresinden çok sık e-posta almıyorsunuz. [Bunun neden önemli olduğunu öğrenin](#)

Geachte heer/mevrouw,

Als asielzoeker die in Nederland woont, wil ik graag mijn ernstige zorgen met u delen over de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026, waar binnenkort in de Senaat over gestemd zal worden.

Ik heb Nederland altijd gezien als een land dat staat voor rechtvaardigheid, mensenrechten en de rechtsstaat. Ik geloof dat mensen beoordeeld moeten worden volgens de regels die golden op het moment van hun aanvraag. Dat is een belangrijk onderdeel van rechtszekerheid.

Op 27 september 2021 ben ik naar Nederland gekomen, in het vertrouwen dat kinderen jonger dan 25 jaar recht hadden op gezinshereniging. Mijn zonen waren toen 24 en 21 jaar oud. Hun aanvragen werden eerst twee keer afgewezen. Later kreeg mijn jongste zoon alsnog een verblijfsvergunning, maar de verblijfsvergunning van mijn oudste zoon werd ingetrokken.

Op dit moment probeer ik werk te vinden en mij aan te passen aan de Nederlandse samenleving. Tegelijkertijd leeft mijn familie dagelijks met de angst dat mijn zoon, die gezondheidsproblemen heeft, alsnog wordt afgewezen en teruggestuurd naar het land waar wij vandaan komen. Als daar ook nog de onzekerheid bijkomt dat ik geen permanente verblijfsvergunning kan krijgen, vraag ik mij af hoe wij als gezin ooit een gezond en rustig leven kunnen opbouwen in Nederland.

Daarnaast heb ik vóór 12 juni 2026 een aanvraag gedaan voor een permanente verblijfsvergunning / gezinshereniging. Toen ik deze aanvraag indiende, vertrouwde ik op de regels die op dat moment golden en daarop heb ik mijn leven en toekomstplannen gebaseerd. Daarom zou het toepassen van strengere regels op lopende aanvragen voor mij en duizenden anderen een groot onrecht betekenen.

Deze wet zal niet alleen juridische gevolgen hebben, maar ook:

- ervoor zorgen dat families langer gescheiden blijven;
- kinderen laten opgroeien zonder één van hun ouders;
- mensen die jarenlang hun best doen om te integreren opnieuw in onzekerheid brengen;
- het vertrouwen in de rechtsstaat beschadigen.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Deventer

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Sat, 23 May 2026 21:44:06 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen over nieuwe wet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Leden van de Senaat,
Geachte Leden,

Als Nederlands staatsburger en bezorgde medeburger wil ik graag mijn zorgen met u delen over de asielwetgeving die recent door de Tweede Kamer is aangenomen en binnenkort ook door uw Kamer zal worden behandeld.

De betreffende wetswijzigingen hebben geleid tot ernstige zorgen onder veel mensen en gezinnen die proberen hun leven in Nederland voort te zetten. Veel personen die al lange tijd in dit land wonen, zich inspannen om zich in de samenleving te integreren en hun leven hebben ingericht volgens de bestaande rechtsorde, vrezen dat de nieuwe regelingen ernstige gevolgen zullen hebben voor henzelf en hun families. Zoals bekend hebben veel mensen hun leven gepland op basis van vertrouwen in de destijds geldende wet- en regelgeving en hebben zij zowel aanvragen voor een permanente verblijfsvergunning als voor gezinshereniging ingediend volgens de toen geldende voorwaarden. Mensen hebben jarenlang gewerkt, de taal geleerd, zich aangepast aan de samenleving en hun toekomst opgebouwd op basis van hun vertrouwen in de Nederlandse rechtsorde. Daarom kan het beoordelen van aanvragen die onder het bestaande juridische kader zijn ingediend volgens een later ingevoerd en strenger wettelijk regime, leiden tot aantasting van de rechtszekerheid en het beginsel van gerechtvaardigd vertrouwen.

Met name de onzekerheden rondom gezinshereniging, verblijfszekerheid en de toekomst veroorzaken diepe psychologische en sociale zorgen onder mensen. Veel personen van wie de procedures nog lopen, vrezen dat zij na jarenlang wachten uiteindelijk met strengere voorwaarden geconfronteerd zullen worden.

In een constitutionele rechtsstaat is het van groot belang dat mensen hun leven kunnen plannen op basis van de geldende wettelijke regelingen. Daarom zijn de bescherming van rechtszekerheid, gerechtvaardigde verwachtingen en rechtvaardigheid van groot belang voor het maatschappelijk vertrouwen. Wij geloven dat het vertrouwen van mensen in de rechtsorde waaraan zij zich lange tijd hebben verbonden, niet mag worden geschaad.

Geachte Leden van de Senaat, Nederland is door de geschiedenis heen voor velen een bron van hoop geweest vanwege het belang dat het land hecht aan mensenrechten, de rechtsstaat en menselijke waardigheid. In dit verband heeft Nederland historisch gezien een sterke traditie op het gebied van mensenrechten, de rechtsstaat en respect voor menselijke waardigheid. Daarom hopen wij dat bij de beoordeling van de nieuwe regelingen zorgvuldig rekening zal worden gehouden met de menselijke gevolgen, de eenheid van gezinnen en het gevoel van vertrouwen binnen de samenleving.

Hartelijk dank voor uw aandacht en zorgvuldige overweging.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Sun, 24 May 2026 15:17:21 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Betreffende grote zorgen wetswijzigingen Asielwetgeving

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e Ik ben 33 jaar en Nederlands. Mijn ouders zijn tevens Nederlands.

In 2024 ben ik bevriend geraakt met 5.1.2.e Zij is van Turkse afkomst en is samen met haar zoon om politieke redenen gevlucht naar Nederland.

5.1.2.e is een hardwerkende vrouw. Ik kan zonder moeite gesprekken met haar voeren in de Nederlandse taal, zij werkt hard aan de ontwikkeling hiervan. Zo ook aan het inburgeren in Nederland. Sinds dat zij toestemming heeft, werkt zij dagelijks op vrijwillige basis in een buurt centrum en op een basisschool bij haar in de buurt. Op dit moment solliciteert zij voor een baan in het onderwijs. Haar zoon doet een HBO opleiding voertuig bouwkunde. Tevens is hij een harde werker.

Ik wil u kort iets schrijven over mijn eigen situatie. Sinds ruim 7 jaar ben ik op zoek naar een betaalbare huurwoning. Sindsdien huur ik tijdelijke woningen waar ik na 1 à 1,5 jaar steeds uit moet. Dit is ontwrichtend, onzeker en kost veel energie.

5.1.2.e is woonachtig in Zutphen en heeft haar woning daar. Zij bouwt haar leven op in Nederland nadat zij noodgedwongen haar eigen land heeft moeten verlaten. 5.1.2.e heeft niet zelf gekozen om weg te gaan, zij moest om haar leven en dat van haar zoon veilig te stellen.

Nu moet ik u mijn grote zorgen delen over de asielwetgeving die recent door de Tweede Kamer is aangenomen. De betreffende wetswijzigingen maken dat 5.1.2.e en velen met haar in vergelijkbare situatie, in grote onzekerheid leven.

Ik, geachte leden van de Eerste Kamer, heb grote onzekerheid over een huis, een eigen dak boven mijn hoofd waar ik kan blijven, een leven kan opbouwen. Een basis behoefte van een mens. 5.1.2.e heeft door de wetswijzigingen niet alleen grote onzekerheid over een huis, maar ook over een land waar zij mag leven, kan blijven, haar bestaan kan opbouwen. Met de nieuwe regelgeving, is zij in complete onzekerheid waar zij zal leven over drie jaar. Kunt u zich dat voorstellen? Elke dag niet te weten of u in een land mag blijven? Hetgeen waar u, ondanks grote psychische en fysieke druk, dag in dag uit hard aan werkt? Niet wetend of u mag blijven.

5.1.2.e zegt mij dat als zij terug zou kunnen, terug gaat. Maar zij kan niet terug door de onveiligheid en gevaar voor eigen leven. Zij zegt te moeten kiezen een leven op te bouwen ondanks de rouw die zij met zich mee draagt. 5.1.2.e werkt al jaren aan de opbouw van haar leven hier omdat zij, net als elk ander mens, een plek nodig heeft dat zij thuis kan noemen. Een plek waar zij kan blijven, naar kan terug keren, dat veilig is.

Met de nieuwe wetswijzigingen betekent dit dat zij in onzekerheid is, elke dag, of hetgeen wat zij nu opbouwt in deze samenleving straks met één hand van tafel wordt geschoven. Het wegnemen van een basis van een mens schendt de rechten van een mens en menswaardigheid, geachte leden van de Eerste Kamer.

Ik weet dat Nederland grote zorgen heeft over, om maar een voorbeeld te noemen, huisvesting van de Nederlandse burger. Zo ook ik, lijdt hieronder. Dit is een schijnend probleem. Ondanks dit probleem, betekent dit echter niet dat Nederland mensen als 5.1.2.e die vele jaren hun hele leven opnieuw opbouwen omdat zij noodgedwongen hun thuisland hebben moeten verlaten en een permanente verblijfsvergunning bezitten, na een wetswijziging toch hun spullen moeten pakken en weg moeten.

Ik maak mij zorgen om de positie van ^{5.1.2.e} Ik maak mij zorgen om de wijzigingen die worden doorgevoerd die grote ontwrichtende gevolgen voor vele gezinnen teweegbrengen. Het zijn niet enkel zorgen die ik heb, het raakt mij diep te zien hoe deze wetswijzigingen de rechten van de mens schenden.

Ik hoop ten eerste dat u in de nieuwe regelingen overwegingen als deze brief mee neemt en rekening houdt met het recht van leven en bestaan van deze (mede) mensen.

Hoogachtend,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Sun, 24 May 2026 15:33:01 +0200
To: info@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen over de bespreking van 26 juni en de gevolgen voor gezinnen

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte vertegenwoordiger van de VVD,

Mijn gezin en ik wonen inmiddels ongeveer 5 jaar in Nederland. Mijn echtgenoot heeft dit jaar de Nederlandse nationaliteit gekregen. Mijn zoon en ik zijn via gezinshereniging naar Nederland gekomen en hebben nog geen Nederlands staatsburgerschap.

Wij hebben hier ons leven opgebouwd en samen met ons kind een toekomst gecreëerd. Daarom maken wij ons zorgen dat de bespreking die op 26 juni zal plaatsvinden ook gevolgen kan hebben voor gezinnen zoals het onze, die al lange tijd in Nederland wonen.

Wij willen niet terugkeren naar Turkije. Nederland is inmiddels ons thuis geworden. Daarom hopen wij dat de beslissingen die genomen zullen worden geen negatieve gevolgen zullen hebben voor mensen die hier al een leven hebben opgebouwd en geïntegreerd zijn in de samenleving.

Bij voorbaat dank voor uw gastvrijheid en rechtvaardige benadering.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 12:00:26 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte heer / mevrouw,

Wij willen onze bezorgdheid uiten over het wetsvoorstel "Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026", waarover op 26 mei wordt gestemd.

Mijn vrouw en ik waren ongeveer 5 jaar geleden genoodzaakt om vanuit Turkije naar Nederland te vluchten. We hebben onze integratie inmiddels voltooid en hebben daarmee het recht op een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd verworven. Het feit dat dit recht ons met de wet die in stemming wordt gebracht zou worden ontnomen, heeft ons echter in onzekerheid en bezorgdheid gebracht. Onze wens om deel uit te maken van de Nederlandse samenleving kan alleen worden verwezenlijkt met een veilige toekomst.

Wat wij van u verwachten, is dat u mensen die zich inspinnen om deel uit te maken van de Nederlandse samenleving niet in de steek laat.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 12:45:59 +0200
To: info@eerstekamer.nl
Subject: asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte senator,

Wij waren een klein, gelukkig gezin dat rustig in Turkije woonde. Op een ochtend werden mijn vrouw en ik ontslagen vanwege onze vermeende banden met de Gülenbeweging. Daarna bracht ik een jaar in de gevangenis door en mijn vrouw ongeveer zes maanden. Het leven werd met de dag ondraaglijker. Geconfronteerd met de dreiging terug te keren naar de gevangenis om de rest van onze straf uit te zitten, besloten we het land te verlaten. Omdat onze paspoorten waren ingetrokken, konden we niet legaal vertrekken, dus trotseerden we samen met onze twee dochters levensbedreigende gevaren en maakten we 30 maanden geleden een zeer moeilijke reis naar Nederland. Wij zijn ervan overtuigd dat Nederland een rechtsstaat is. We maken ons echter ernstige zorgen over de aanstaande stemming over de asielwetgeving. Ondanks dat we 30 maanden lang met vier mensen in één kamer hebben geleefd, hebben onze dochters zich hier heel goed aangepast. Ze doen het erg goed op school. Als gezin willen we zoveel mogelijk bijdragen aan deze samenleving. Wij hopen dat u bij de stemming over de asielwet rekening zult houden met dit kleine gezin, dat in Nederland zijn toevlucht heeft gezocht.

Met respect en hartelijke groeten.

5.1.2.e en zijn familie.

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 13:17:47 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl; D66@eerstekamer.nl; cda@eerstekamer.nl; 50PLUS@eerstekamer.nl; bbb@eerstekamer.nl; vvd@eerstekamer.nl; gl-pvda@eerstekamer.nl; christenunie@eerstekamer.nl; ja21@eerstekamer.nl; pvv@eerstekamer.nl; sp@eerstekamer.nl; sgp@eerstekamer.nl; volt@eerstekamer.nl; opnl@eerstekamer.nl; fvd@eerstekamer.nl; pim.walenkamp@eerstekamer.nl; cees.vandesanden@eerstekamer.nl; ingrid.visseren@eerstekamer.nl; toine.beukering@eerstekamer.nl; robert.vangasteren@eerstekamer.nl
Subject: Asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte heer/mevrouw,

Mijn naam is 5.1.2.e. Op 29 januari 2021 heb ik asiel aangevraagd in Nederland. De reden van mijn asielaanvraag was mijn betrokkenheid bij de Gülenbeweging. Helaas worden in Turkije nog steeds eerlijke en integere mensen om politieke redenen onterecht gearresteerd en gezinnen uit elkaar gehaald. Zelfs leraren, studenten, kinderen en baby's verliezen nog altijd hun jaren in de gevangenis.

Ik doe vrijwilligerswerk. Mijn man doet dat ook. Wij proberen nuttige en waardevolle leden van de samenleving te zijn en zetten ons daarvoor in. Ik heb de taalexamens behaald en de inburgeringscursus afgerond. In deze periode heb ik Nederland leren waarderen en in mijn hart gesloten. Ik heb Nederlandse burens en vrienden gekregen; het zijn allemaal heel lieve mensen. Ondanks culturele en religieuze verschillen hebben wij vriendschappen opgebouwd. Ik heb gezien dat wij met al onze verschillen samen kunnen leven.

Ik heb echter nog veel vrienden die al lange tijd in de opvang verblijven. Voor hen is dit proces bijzonder zwaar. Sommigen wachten al twee tot drie jaar op een verblijfsbeslissing. In de opvang proberen zij de taal te leren, vrijwilligerswerk te doen en een bijdrage te leveren aan de samenleving. Maar de lange duur van de asielprocedure ondermijnt hun motivatie en bemoeilijkt hun integratie.

In Turkije zijn wij onderdrukt en buitengesloten; het doet ons pijn om hier opnieuw in de positie van ongewenste mensen terecht te komen. Het nieuwe wetsvoorstel dat wordt besproken, richt zich op ons en vormt een schending van de mensenrechten. Deze wet treft slechts een specifieke groep en veroorzaakt onnodig leed, enkel voor politiek gewin. Wij houden van Nederland en willen hier nuttige en waardevolle burgers zijn. Wij hebben vertrouwen in de Nederlandse rechtvaardigheid. Alstublieft, ontnem ons dit vertrouwen niet.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@eerstekamer.nl>
Sent: Mon, 25 May 2026 13:26:55 +0200
To: "EK-postbus" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: FW: Knelpunten integratie en identiteitsdocumenten

Collega's,

Deze mail is bestemd voor de commissie I&A/JBZ.

Dank alvast,

5.1.2.e

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Verzonden: maandag 25 mei 2026 09:28
Aan: 5.1.2.e 5.1.2.e <5.1.2.e@eerstekamer.nl>
Onderwerp: Knelpunten integratie en identiteitsdocumenten

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte 5.1.2.e,

Mijn naam is 5.1.2.e en ik ben docent scheikunde. Vanwege politieke en sociale druk was ik genoodzaakt mijn geboorteland te verlaten, waarna ik in 2022 naar Nederland ben gevlucht. De belangrijkste reden waarom ik voor Nederland heb gekozen, is de grote waarde die dit land hecht aan mensenrechten, vrijheden en individuele waarden.

Na twee jaar in een asielzoekerscentrum te hebben gewoond, ben ik inmiddels een zelfstandig leven gestart. Nadat ik mijn verblijfsvergunning ontving, ontdekte ik dat er in Nederland een groot tekort is aan scheikundeleraren. Sindsdien richt ik mij volledig op mijn vakgebied. Het inburgeringstraject, dat normaal gesproken drie jaar duurt, hoop ik dankzij extra inzet binnen twee jaar af te ronden. Ik ben inmiddels begonnen aan de Staatsexamens; ik ben al geslaagd voor het schrijfexamen en bereid mij momenteel intensief voor op de overige onderdelen.

Om zo snel mogelijk aan het werk te kunnen, volg ik drie dagen per week een taalcursus, neem ik twee dagen per week deel aan een taalcafé en doe ik één dag per week vrijwilligerswerk bij De Zorgcirkel. Mijn enige doel is om zo snel mogelijk aan het werk te gaan en een volwaardige, productieve bijdrage te leveren aan de Nederlandse samenleving.

Ik volg de recente politieke discussies en de zorgen in de samenleving op de voet. In uw rol als senator en wetgever hoop ik dat u ook de belangen behartigt van vluchtelingen die zich, net als ik, met hart en ziel inzetten om te integreren.

Daarnaast wil ik graag uw aandacht vragen voor een acuut knelpunt: mijn huidige Turkse rijbewijs en identiteitskaart zijn verouderd en daardoor ongeldig. Vanwege veiligheidsredenen is het voor mij onmogelijk om het Turkse consulaat te bezoeken om deze te vernieuwen. Als ik door eventuele nieuwe wetgeving ook geen identiteitsdocument van de Nederlandse autoriteiten zou kunnen krijgen, legt dit een enorme juridische en psychologische druk op mij. U begrijpt ongetwijfeld dat het onmogelijk is om zonder geldig identiteitsbewijs een normaal en productief leven op te bouwen.

Ik hoop dat u zich wilt inzetten voor een leefbare, rechtvaardige en humane oplossing voor de toekomst van mijzelf en anderen in een vergelijkbare situatie.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 13:51:31 +0200
To: d66@eerstekamer.nl; cda@eerstekamer.nl; 50PLUS@eerstekamer.nl; bbb@eerstekamer.nl; vvd@eerstekamer.nl; gl-pvda@eerstekamer.nl; christenunie@eerstekamer.nl; ja21@eerstekamer.nl; pvv@eerstekamer.nl; sp@eerstekamer.nl; sgp@eerstekamer.nl; volt@eerstekamer.nl; opnl@eerstekamer.nl; fvd@eerstekamer.nl; pim.walenkamp@eerstekamer.nl; cees.vandesanden@eerstekamer.nl; ingrid.visseren@eerstekamer.nl; toine.beukering@eerstekamer.nl; robert.vangasteren@eerstekamer.nl; postbus@eerstekamer.nl
Subject: Asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Leden van de Senaat,
Geachte Leden,

Mijn naam is 5.1.2.e. Op 29 januari 2021 heb ik asiel aangevraagd in Nederland. De reden van mijn asielaanvraag was mijn betrokkenheid bij de Gülenbeweging. Helaas worden in Turkije nog steeds eerlijke en integere mensen om politieke redenen onterecht gearresteerd en gezinnen uit elkaar gehaald. Zelfs leraren, studenten, kinderen en baby's verliezen nog altijd hun jaren in de gevangenis.

Ik doe vrijwilligerswerk. Mijn man doet dat ook. Wij proberen nuttige en waardevolle leden van de samenleving te zijn en zetten ons daarvoor in. Ik heb de taalexamens behaald en de inburgeringscursus afgerond. In deze periode heb ik Nederland leren waarderen en in mijn hart gesloten. Ik heb Nederlandse burens en vrienden gekregen; het zijn allemaal heel lieve mensen. Ondanks culturele en religieuze verschillen hebben wij vriendschappen opgebouwd. Ik heb gezien dat wij met al onze verschillen samen kunnen leven.

Ik heb echter nog veel vrienden die al lange tijd in de opvang verblijven. Voor hen is dit proces bijzonder zwaar. Sommigen wachten al twee tot drie jaar op een verblijfsbeslissing. In de opvang proberen zij de taal te leren, vrijwilligerswerk te doen en een bijdrage te leveren aan de samenleving. Maar de lange duur van de asielprocedure ondermijnt hun motivatie en bemoeilijkt hun integratie.

In Turkije zijn wij onderdrukt en buitengesloten; het doet ons pijn om hier opnieuw in de positie van ongewenste mensen terecht te komen. Het nieuwe wetsvoorstel dat wordt besproken, richt zich op ons en vormt een schending van de mensenrechten. Deze wet treft slechts een specifieke groep en veroorzaakt onnodig leed, enkel voor politiek gewin. Wij houden van Nederland en willen hier nuttige en waardevolle burgers zijn. Wij hebben vertrouwen in de Nederlandse rechtvaardigheid. Alstublieft, ontnem ons dit vertrouwen niet.

Graag wil ik mijn zorgen delen over de recente wijzigingen in de asielwetgeving, die door de Tweede Kamer zijn aangenomen en binnenkort door uw Kamer zullen worden beoordeeld.

Deze wetsvoorstellen hebben bij veel mensen die hun toekomst in Nederland hebben opgebouwd grote onzekerheid veroorzaakt. Velen wonen hier al jarenlang, hebben gewerkt, de taal geleerd, zich aangepast aan de samenleving en hun leven ingericht op basis van de geldende wet- en regelgeving. Sommigen hebben onder de bestaande voorwaarden aanvragen ingediend voor permanente verblijfsvergunningen of gezinshereniging, in het vertrouwen dat hun situatie volgens de toen geldende regels zou worden beoordeeld.

Wanneer aanvragen die zijn ingediend onder eerdere wettelijke voorwaarden later worden beoordeeld op basis van strengere regelgeving, kan dit leiden tot zorgen rondom rechtszekerheid en het beginsel van gerechtvaardigde verwachtingen. Mensen moeten erop kunnen vertrouwen dat de regels waarop zij hun leven en toekomst baseren niet onverwacht veranderen met ingrijpende gevolgen.

Met name de onzekerheid rondom gezinshereniging, verblijfsstatus en toekomstperspectief zorgt voor veel psychologische druk en maatschappelijke onrust. Personen die al jarenlang wachten op een beslissing vrezen dat zij alsnog geconfronteerd worden met nieuwe en strengere eisen, ondanks hun langdurige inspanningen om onderdeel te worden van de Nederlandse samenleving.

In een democratische rechtsstaat is het van groot belang dat burgers en inwoners hun toekomst kunnen plannen op basis van voorspelbare en betrouwbare regelgeving. Rechtszekerheid, rechtvaardigheid en bescherming van gerechtvaardigde verwachtingen vormen belangrijke pijlers voor vertrouwen in de overheid en de samenleving als geheel.

Nederland heeft internationaal en historisch een sterke reputatie opgebouwd als land dat waarde hecht aan mensenrechten, de rechtsstaat en menselijke waardigheid. Juist daarom bestaat de hoop dat bij de beoordeling van deze wetswijzigingen niet alleen naar juridische aspecten wordt gekeken, maar ook zorgvuldig rekening wordt gehouden met de menselijke gevolgen, de bescherming van gezinnen en het vertrouwen van mensen die hun leven hier hebben opgebouwd.

Hartelijk dank voor uw aandacht en zorgvuldige overweging.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 13:56:49 +0200
To: "undisclosed-recipients:"
Bcc: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen over overgangsrecht bij implementatie van het EU Migratie- en Asielpact

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Beste Senator,

Namens vele Nederlandse burgers die zich zorgen maken over de toekomst van ons asielstelsel richt ik mij tot u met een dringend verzoek. De implementatiewet van het EU Migratie- en Asielpact, die op 12 juni 2026 in werking treedt, verdient naar mijn mening kritische aandacht, met name vanwege het ontbreken van duidelijke en rechtvaardige overgangsmaatregelen.

Wat mij in het bijzonder verontrust, is dat de wetgeving geen expliciete waarborgen bevat voor mensen van wie de procedures al lopen. Iemand die al jarenlang wacht op een beslissing kan plotseling worden geconfronteerd met strengere criteria, enkel omdat zijn of haar dossier nog niet is afgerond. Vanuit het perspectief van rechtszekerheid en behoorlijk bestuur is dat moeilijk te rechtvaardigen.

In de praktijk zie ik dagelijks mensen die inmiddels deel uitmaken van onze samenleving: zij leren de taal, participeren actief en hebben kinderen die hier naar school gaan, maar verkeren nog altijd in onzekerheid over hun toekomst. Het jarenlang verblijven in opvangcentra is voor hen geen vrije keuze, maar het gevolg van langdurige procedures en trage besluitvorming. Ondanks die onzekerheid proberen zij zich te integreren en een bestaan op te bouwen.

Daarnaast is het belangrijk te erkennen dat veel van deze mensen hun land van herkomst niet vrijwillig hebben verlaten. Oorlog, geweld, vervolging en politieke onderdrukking dwongen hen te vluchten. Voor velen bestaat bovendien geen reële mogelijkheid om terug te keren.

Ook vanuit het oogpunt van rechtvaardigheid roept deze wet fundamentele vragen op. Twee personen in vrijwel identieke omstandigheden kunnen door de nieuwe regelgeving een volledig verschillende uitkomst krijgen, enkel vanwege een administratieve datum. Dat staat op gespannen voet met de beginselen van gelijkheid voor de wet en rechtszekerheid — kernwaarden van onze democratische rechtsstaat.

Daarnaast maak ik mij zorgen over meerdere inhoudelijke onderdelen van deze wetgeving, waaronder:

- de vergaande beperking van het recht op gezinshereniging,
- het vervangen van permanente verblijfsrechten door tijdelijke vergunningen,
- het ontstaan van ongelijke categorieën vluchtelingen,
- en het toepassen van nieuwe regels op reeds lopende procedures.

De menselijke gevolgen hiervan zijn ingrijpend: gezinnen blijven langdurig gescheiden, kinderen groeien op zonder één of beide ouders en mensen kunnen nauwelijks toekomstplannen maken. Dit alles bemoeilijkt juist de succesvolle integratie die het beleid zegt te willen bevorderen.

Tot slot wil ik aandacht vragen voor de uitvoeringstechnische gevolgen. De IND en de bestuursrechtelijke instanties kampen nu al met ernstige capaciteitsproblemen. Het direct toepassen van nieuw recht op lopende procedures zal naar verwachting leiden tot een sterke toename van bezwaar- en beroepszaken, waardoor wachttijden verder zullen oplopen.

Ik verzoek u daarom dringend om het volgende serieus te overwegen:

- het opnemen van duidelijke overgangsbepalingen ter bescherming van lopende aanvragen,

- het waarborgen dat bestaande zaken worden beoordeeld op basis van de wetgeving die gold op het moment van indiening,
- of, indien dat niet mogelijk blijkt, het wetsvoorstel terug te sturen voor heroverweging.

Nederland heeft internationaal lange tijd bekendgestaan als een land waarin rechtsstatelijke beginselen daadwerkelijk worden beschermd. Ik vertrouw erop dat de Eerste Kamer die verantwoordelijkheid ook in deze kwestie zorgvuldig zal nemen.

Hartelijk dank voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 14:07:52 +0200
To: "undisclosed-recipients:"
Bcc: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Bezorgdheid over overgangsrecht binnen het EU Migratie- en Asielpact

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Met deze brief wil ik mijn zorgen uitspreken over de implementatiewet van het EU Migratie- en Asielpact, die op 12 juni 2026 in werking zal treden. In het bijzonder maak ik mij zorgen over het ontbreken van voldoende overgangsmaatregelen voor mensen die zich al midden in een lopende asielprocedure bevinden.

Het lijkt mij problematisch dat mensen die soms jarenlang wachten op een beslissing ineens met strengere regels kunnen worden geconfronteerd, enkel omdat hun dossier nog niet is afgerond. Dat roept serieuze vragen op over rechtszekerheid en gelijke behandeling binnen onze rechtsstaat.

Veel asielzoekers die al langere tijd in Nederland verblijven proberen actief onderdeel te worden van de samenleving. Zij leren Nederlands, werken aan hun integratie en hebben kinderen die hier onderwijs volgen. Toch leven velen van hen nog steeds in onzekerheid over hun toekomst. Het langdurige verblijf in opvanglocaties is doorgaans niet hun eigen keuze, maar het gevolg van trage procedures en overbelasting binnen het systeem.

Daarnaast mogen we niet vergeten dat veel van deze mensen hun thuisland hebben verlaten vanwege oorlog, geweld of vervolging. Voor een groot deel van hen is terugkeer geen veilige of realistische optie.

Ook de inhoud van de wet roept bij mij zorgen op. Daarbij denk ik onder andere aan:

- de beperking van gezinshereniging,
- het vervangen van vaste verblijfsrechten door tijdelijke statussen,
- het ontstaan van verschillende categorieën vluchtelingen met ongelijke rechten,
- en het toepassen van nieuwe regelgeving op reeds ingediende procedures.

De gevolgen hiervan raken mensen diep. Gezinnen blijven langer gescheiden, kinderen groeien op in onzekerheid en veel betrokkenen kunnen nauwelijks plannen maken voor hun toekomst. Dat werkt integratie juist tegen in plaats van deze te bevorderen.

Ook op praktisch vlak lijken de gevolgen aanzienlijk. De IND en de rechtspraak kampen nu al met hoge werkdruk en lange wachttijden. Wanneer nieuwe regels direct van toepassing worden op lopende zaken, zal dit waarschijnlijk leiden tot extra bezwaar- en beroepsprocedures en daarmee tot verdere vertragingen.

Daarom verzoek ik u vriendelijk maar dringend om bij de behandeling van deze wet aandacht te besteden aan:

- duidelijke overgangsregelingen voor lopende procedures,
- het beoordelen van bestaande aanvragen volgens de regels die golden bij indiening,
- of, indien nodig, heroverweging van het wetsvoorstel.

Nederland heeft altijd veel waarde gehecht aan rechtszekerheid, zorgvuldigheid en menselijke waardigheid. Ik hoop dat de Eerste Kamer deze principes ook in dit dossier centraal zal blijven stellen.

Dank voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 14:27:04 +0200
To: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Subject: Zorgen over de wetsvoorstellen Tweestatusstelsel en Asielnoodmaatregelenwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte hee/mevrouw,

Ik schrijf u deze e-mail omdat de wetsvoorstellen Tweestatusstelsel en Asielnoodmaatregelenwet, die momenteel in Nederland worden besproken, een directe impact op ons leven zullen hebben. Ik maak mij grote zorgen dat deze wetsvoorstellen, als zij worden aangenomen, ernstige gevolgen zullen hebben voor ons, onze families en onze toekomst in Nederland.

Ik wil graag oprecht met u delen welke ervaringen ik heb gehad vóór en sinds mijn aankomst in Nederland, en welke inspanningen ik heb geleverd om hier in de maatschappij te integreren.

In 2021 zijn mijn moeder, mijn zusje en ik naar Nederland gevlucht. Tot 2016 hadden wij een redelijk goed leven in Turkije. Mijn ouders waren allebei leraar. Na de gebeurtenissen in 2016 werden mijn ouders om politieke redenen ontslagen en later, net als veel andere leraren, onschuldig gearresteerd. Mijn moeder werd vrijgelaten in afwachting van haar proces, maar mijn vader bleef tot mei 2024 in hechtenis.

Ondanks al het onrecht en de uitsluiting heb ik hard gewerkt. In Turkije behaalde ik een hoge score op het staatsexamen voor de middelbare school en werd ik toegelaten tot een school voor exacte vakken, vergelijkbaar met het vwo in Nederland. Maar toen ik aan mijn laatste schooljaar begon, werd duidelijk dat ook mijn moeder opnieuw gearresteerd kon worden. Daarom moesten wij vluchten via de Meriç-rivier naar Griekenland en daarna naar Nederland. Wij wilden niets anders dan veilig leven.

Na onze asielaanvraag verbleven wij in totaal 14 maanden in een AZC. In die periode ging ik naar de ISK. Alles was nieuw en moeilijk, maar ik probeerde mij aan te passen en zo snel mogelijk Nederlands te leren. Later werden wij gekoppeld aan de gemeente Zaanstad en verhuisden wij naar ons huis. Mijn vader zat toen nog steeds gevangen in Turkije en wij hadden hem al jaren niet gezien. In die hele periode was ik nog geen 18 jaar.

Ik wilde mijn opleiding in Nederland zo snel mogelijk voortzetten. Ik wilde Nederlands leren en tegelijkertijd de vakken volgen die nodig waren om toegelaten te worden tot het Taalschakeltraject van de Vrije Universiteit. Ik deed examen en werd aangenomen. Toch was het moeilijk om de gemeente te laten begrijpen dat ik dit echt kon en wilde. Mijn docenten en ik hebben maandenlang moeten uitleggen hoe dit programma werkt. Uiteindelijk kwam er een overeenkomst tussen de gemeente en de school, en werd ik de eerste persoon uit Zaanstad die dit traject afrondde. Inmiddels kunnen andere studenten uit de gemeente dit traject ook volgen. Daar ben ik trots op, omdat dit niet alleen mijn weg heeft geopend, maar ook die van anderen.

In minder dan een jaar ben ik van Nederlands niveau B1 naar B2 gegaan. Ook heb ik de andere vakken en examens voor mijn inburgering afgerond. Daarna ben ik geslaagd voor het numerus-fixusexamen van de Vrije Universiteit en toegelaten tot de opleiding Informatica. Ik heb de studiepunten voor mijn eerste jaar gehaald en begin dit jaar aan mijn tweede jaar.

Ik ben dus uit noodzaak naar Nederland gekomen. Ik heb nooit misbruik gemaakt van de kansen die ik heb gekregen. Integendeel, ik heb vanaf het begin geprobeerd om mijn verantwoordelijkheid te nemen, mij aan te passen, de taal te leren, te studeren en iets bij te dragen aan de samenleving.

Maar eerlijk gezegd zijn mijn zusje en ik erg moe geworden. Wij zijn moe van het steeds opnieuw moeten vechten voor een normaal leven. Telkens wanneer wij denken dat een moeilijke periode eindelijk voorbij is, lijkt het alsof het

proces opnieuw begint. Dingen waar andere mensen bijna niet over hoeven na te denken, kosten ons vaak tien keer zoveel moeite.

Wij willen gewoon, net als iedereen, een normaal leven opbouwen. Wij willen studeren, werken, veilig zijn, onze familie bij elkaar houden en toekomstplannen maken. Maar door dit soort wetsvoorstellen voelt het alsof onze hoop en dromen opnieuw worden afgepakt, juist op het moment dat wij proberen ons leven eindelijk op te bouwen.

Ik krijg al langere tijd psychologische ondersteuning om alles wat wij hebben meegemaakt te verwerken. Zulke ontwikkelingen zorgen ervoor dat mijn herstelproces opnieuw onder druk komt te staan. Het geeft mij het gevoel alsof er geen plek voor ons is, alsof wij nergens echt mogen thuishoren. Terwijl ik geloof dat de wereld groot genoeg is voor ons allemaal.

De voorgestelde maatregelen, zoals het beperken van gezinshereniging, het afschaffen van de mogelijkheid tot een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd en het moeilijker maken van een stabiele toekomst, raken mensen zoals wij heel diep. Het gaat niet alleen om regels op papier. Het gaat om gezinnen, kinderen, studenten, ouders en mensen die hier proberen een veilig en waardig bestaan op te bouwen.

Er zijn veel mensen zoals ik. Wij zijn geen mensen die schadelijk zijn voor Nederland. Wij zijn mensen die veilig willen leven, willen leren, willen werken en nuttig willen zijn voor de samenleving.

Daarom vraag ik u met klem om de menselijke en maatschappelijke gevolgen van deze wetsvoorstellen serieus mee te wegen. Ik vraag u om ook naar onze verhalen te luisteren voordat u een beslissing neemt. De keuzes die nu worden gemaakt, zijn van vitaal belang voor mensen die hier een toekomst proberen op te bouwen, voor de toekomst van hun kinderen en voor de eenheid van hun families.

Bij voorbaat dank voor uw tijd, aandacht en betrokkenheid.

Hartelijke groeten,

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 14:42:20 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: De nieuwe asielwetten

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Met deze brief wil ik graag mijn zorgen delen over de nieuwe asielwetten die binnenkort besproken zullen worden.

Mijn familie en ik zijn naar Nederland gekomen nadat wij in Turkije moeilijke en onveilige omstandigheden hebben meegemaakt. Mijn ouders werden om politieke redenen vervolgd en ons leven veranderde volledig. Wij moesten alles achterlaten om in veiligheid te kunnen leven. Nederland gaf ons opnieuw hoop en een kans om onze toekomst op te bouwen.

Ik volg voorbereidend onderwijs en werk hard om een toekomst op te bouwen. Mijn zus volgt een opleiding op universiteit en mijn vader probeert best hard om Nederlands te leren. Ook mijn moeder heeft haar inburgering afgerond, doet vrijwilligerswerk en bereidt zich voor op werk. Na vele moeilijke jaren proberen wij eindelijk weer als gezin in rust te leven.

Toch voelen wij opnieuw grote onzekerheid door de plannen rond het tweestatusstelsel en de noodmaatregelen voor asielzoekers. Deze voorstellen zorgen ervoor dat veel gezinnen, waaronder het onze, opnieuw bang worden voor hun toekomst. Wij willen niets anders dan veilig leven, studeren, werken en bijdragen aan het land dat ons bescherming heeft gegeven.

Voor mij persoonlijk betekent deze onzekerheid ook veel stress over mijn studie en toekomst. Ik probeer mij volledig te richten op mijn opleiding en mijn leven hier op te bouwen, maar het is moeilijk om vooruit te kijken wanneer je niet weet wat er met je familie of toekomst kan gebeuren.

Daarom vraag ik u vriendelijk om bij deze beslissingen ook naar de menselijke kant te kijken. Achter deze wetten zitten echte gezinnen, kinderen en studenten die alleen een veilige en stabiele toekomst hopen te vinden.

Ik ben Nederland dankbaar voor de kansen en veiligheid die wij hier hebben gekregen. Ik hoop van harte dat gezinnen zoals het onze ook in de toekomst met rust, veiligheid en waardigheid mogen blijven leven.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 14:47:36 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen over de wetsvoorstellen Tweestatusstelsel en Asielnoodmaatregelenwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte heer/mevrouw,

Ik schrijf u deze e-mail omdat de wetsvoorstellen Tweestatusstelsel en Asielnoodmaatregelenwet, die momenteel in Nederland worden besproken, een directe impact op ons leven zullen hebben. Ik maak mij grote zorgen dat deze wetsvoorstellen, als zij worden aangenomen, ernstige gevolgen zullen hebben voor ons, onze families en onze toekomst in Nederland.

Ik wil graag oprecht met u delen welke ervaringen ik heb gehad vóór en sinds mijn aankomst in Nederland, en welke inspanningen ik heb geleverd om hier in de maatschappij te integreren.

In 2021 zijn mijn moeder, mijn zusje en ik naar Nederland gevlucht. Tot 2016 hadden wij een redelijk goed leven in Turkije. Mijn ouders waren allebei leraar. Na de gebeurtenissen in 2016 werden mijn ouders om politieke redenen ontslagen en later, net als veel andere leraren, onschuldig gearresteerd. Mijn moeder werd vrijgelaten in afwachting van haar proces, maar mijn vader bleef tot mei 2024 in hechtenis.

Ondanks al het onrecht en de uitsluiting heb ik hard gewerkt. In Turkije behaalde ik een hoge score op het staatsexamen voor de middelbare school en werd ik toegelaten tot een school voor exacte vakken, vergelijkbaar met het vwo in Nederland. Maar toen ik aan mijn laatste schooljaar begon, werd duidelijk dat ook mijn moeder opnieuw gearresteerd kon worden. Daarom moesten wij vluchten via de Meriç-rivier naar Griekenland en daarna naar Nederland. Wij wilden niets anders dan veilig leven.

Na onze asielaanvraag verbleven wij in totaal 14 maanden in een AZC. In die periode ging ik naar de ISK. Alles was nieuw en moeilijk, maar ik probeerde mij aan te passen en zo snel mogelijk Nederlands te leren. Later werden wij gekoppeld aan de gemeente Zaanstad en verhuisden wij naar ons huis. Mijn vader zat toen nog steeds gevangen in Turkije en wij hadden hem al jaren niet gezien. In die hele periode was ik nog geen 18 jaar.

Ik wilde mijn opleiding in Nederland zo snel mogelijk voortzetten. Ik wilde Nederlands leren en tegelijkertijd de vakken volgen die nodig waren om toegelaten te worden tot het Taalschakeltraject van de Vrije Universiteit. Ik deed examen en werd aangenomen. Toch was het moeilijk om de gemeente te laten begrijpen dat ik dit echt kon en wilde. Mijn docenten en ik hebben maandenlang moeten uitleggen hoe dit programma werkt. Uiteindelijk kwam er een overeenkomst tussen de gemeente en de school, en werd ik de eerste persoon uit Zaanstad die dit traject afrondde. Inmiddels kunnen andere studenten uit de gemeente dit traject ook volgen. Daar ben ik trots op, omdat dit niet alleen mijn weg heeft geopend, maar ook die van anderen.

In minder dan een jaar ben ik van Nederlands niveau B1 naar B2 gegaan. Ook heb ik de andere vakken en examens voor mijn inburgering afgerond. Daarna ben ik geslaagd voor het numerus-fixusexamen van de Vrije Universiteit en toegelaten tot de opleiding Informatica. Ik heb de studiepunten voor mijn eerste jaar gehaald en begin dit jaar aan mijn tweede jaar.

Ik ben dus uit noodzaak naar Nederland gekomen. Ik heb nooit misbruik gemaakt van de kansen die ik heb gekregen. Integendeel, ik heb vanaf het begin geprobeerd om mijn verantwoordelijkheid te nemen, mij aan te passen, de taal te leren, te studeren en iets bij te dragen aan de samenleving.

Maar eerlijk gezegd zijn mijn zusje en ik erg moe geworden. Wij zijn moe van het steeds opnieuw moeten vechten voor een normaal leven. Telkens wanneer wij denken dat een moeilijke periode eindelijk voorbij is, lijkt het alsof het proces opnieuw begint. Dingen waar andere mensen bijna niet over hoeven na te denken, kosten ons vaak tien keer zoveel moeite.

Wij willen gewoon, net als iedereen, een normaal leven opbouwen. Wij willen studeren, werken, veilig zijn, onze familie bij elkaar houden en toekomstplannen maken. Maar door dit soort wetsvoorstellen voelt het alsof onze hoop en dromen opnieuw worden afgepakt, juist op het moment dat wij proberen ons leven eindelijk op te bouwen.

Ik krijg al langere tijd psychologische ondersteuning om alles wat wij hebben meegemaakt te verwerken. Zulke ontwikkelingen zorgen ervoor dat mijn herstelproces opnieuw onder druk komt te staan. Het geeft mij het gevoel alsof er geen plek voor ons is, alsof wij nergens echt mogen thuishoren. Terwijl ik geloof dat de wereld groot genoeg is voor ons allemaal.

De voorgestelde maatregelen, zoals het beperken van gezinshereniging, het afschaffen van de mogelijkheid tot een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd en het moeilijker maken van een stabiele toekomst, raken mensen zoals wij heel diep. Het gaat niet alleen om regels op papier. Het gaat om gezinnen, kinderen, studenten, ouders en mensen die hier proberen een veilig en waardig bestaan op te bouwen.

Er zijn veel mensen zoals ik. Wij zijn geen mensen die schadelijk zijn voor Nederland. Wij zijn mensen die veilig willen leven, willen leren, willen werken en nuttig willen zijn voor de samenleving.

Daarom vraag ik u met klem om de menselijke en maatschappelijke gevolgen van deze wetsvoorstellen serieus mee te wegen. Ik vraag u om ook naar onze verhalen te luisteren voordat u een beslissing neemt. De keuzes die nu worden gemaakt, zijn van vitaal belang voor mensen die hier een toekomst proberen op te bouwen, voor de toekomst van hun kinderen en voor de eenheid van hun families.

Bij voorbaat dank voor uw tijd, aandacht en betrokkenheid.

Hartelijke groeten,

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 15:40:43 +0200
To: d66@eerstekamer.nl; cda@eerstekamer.nl; 50PLUS@eerstekamer.nl; bbb@eerstekamer.nl; vvd@eerstekamer.nl; gl-pvda@eerstekamer.nl; christenunie@eerstekamer.nl; ja21@eerstekamer.nl; pvv@eerstekamer.nl; sp@eerstekamer.nl; sgp@eerstekamer.nl; volt@eerstekamer.nl; opnl@eerstekamer.nl; fvd@eerstekamer.nl; pim.walenkamp@eerstekamer.nl; cees.vandesanden@eerstekamer.nl; ingrid.visseren@eerstekamer.nl; toine.beukering@eerstekamer.nl; robert.vangasteren@eerstekamer.nl; postbus@eerstekamer.nl
Subject: Subject A Human Story Before Tomorrow's Vote on Refugees

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Dear Senator,

I am writing to you not as a politician or expert, but as a human being, a father, and an asylum seeker currently living in the Netherlands.

My family and I fled Turkey after facing prosecution related to the post-2016 period. I personally received a prison sentence and already spent time in prison. My former wife also faced prosecution. We fled under extremely difficult circumstances, seeking safety and dignity.

For more than 31 months, we have been living in an asylum center in the Netherlands while waiting for our procedure to move forward. During this time, our young daughter has grown up in uncertainty. We have faced not only financial hardship, but also deep emotional exhaustion caused by waiting, fear, and instability.

Despite our difficult story and documented case, we have spent years in uncertainty. I respectfully ask you, before tomorrow's vote concerning refugees and asylum policies, to remember that behind every file number there are real human beings, families, and children trying to rebuild their lives in safety.

I kindly ask you to consider compassion, humanity, and fairness when making decisions that affect people like us.

Thank you for taking the time to read my story.

Kind regards,

5.1.2.e §

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 16:04:58 +0200
To: "undisclosed-recipients:"
Bcc: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen over de nieuwe asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte heer/mevrouw,

Ik heb ernstige zorgen over de nieuwe asielwet die momenteel in de Eerste Kamer wordt besproken, en ik wil deze graag met u delen.

Ik ben een Turkse Nederlander met een vluchtelingenachtergrond. In augustus 2020 ben ik vanuit Turkije naar Nederland gekomen. Mijn vrouw en ik zijn allebei wiskundedocenten. Als gezin hebben wij ongeveer 18 maanden in het AZC in Assen gewoond, samen met onze jongste dochter. Daarna zijn wij in Groningen gaan wonen.

Ik heb ook een traject gevolgd voor vluchteling-docenten, mijn B2-cursus Nederlands afgerond en werk inmiddels al ongeveer 2,5 jaar als docent wiskunde op het Nassau College in Assen.

Onze oudste dochter bleef in die periode in Turkije. Nadat wij in 2022 een verblijfsvergunning kregen, kon zij ondanks haar leeftijd via gezinshereniging naar Nederland komen. Zij studeert nu Software Engineering aan NHL Stenden in Emmen. Zij heeft haar inburgering succesvol afgerond en wil graag haar opleiding afmaken en zo snel mogelijk gaan werken om bij te dragen aan de Nederlandse samenleving.

In mijn omgeving zie ik veel mensen met een vluchtelingenachtergrond die Nederlands leren, werk zoeken en hun best doen om bij te dragen aan de Nederlandse samenleving. Ik heb ook vrienden in andere Europese landen, en mijn indruk is dat Nederland op het gebied van integratie beter georganiseerd is dan veel andere landen in Europa.

Hoewel deze processen veel tijd, inzet en geld kosten, zijn ze erg waardevol voor zowel vluchtelingen als de Nederlandse samenleving. Daarom maak ik mij zorgen over maatregelen die deze integratieprocessen kunnen verstoren of mensen langdurig in onzekerheid laten leven.

Omdat ik onder de oude wet viel, heb ik vorig jaar een permanente verblijfsvergunning gekregen en ongeveer twee maanden geleden ben ik Nederlander geworden. Toch maak ik mij grote zorgen over veel andere vluchtelingen en vooral over de toekomst van mijn dochter. Ik ben bang dat de nieuwe regels negatieve gevolgen zullen hebben voor mensen die hier hun leven proberen op te bouwen en hun toekomst in Nederland plannen.

Toen mijn dochter naar Nederland kwam, had zij volgens de toen geldende regels in juli 2026 recht om een permanente verblijfsvergunning aan te vragen. Daarna zou zij in januari 2027 een aanvraag voor het Nederlanderschap kunnen doen. Maar voor zover wij begrijpen, verdwijnt vanaf 12 juni 2026 de mogelijkheid om een permanente verblijfsvergunning aan te vragen. Daardoor wordt ook haar weg naar het Nederlanderschap onzeker.

Voor mijn dochter betekent dit dat een recht waarop zij jarenlang heeft vertrouwd plotseling verdwijnt. Dat veroorzaakt een ernstige juridische en persoonlijke onzekerheid. Volgens mij zijn er duizenden mensen die zich in dezelfde situatie bevinden. Mensen bouwen hun leven jarenlang op volgens bestaande regels. Als die regels zonder overgangsregeling veranderen, ontstaat er veel onzekerheid en wantrouwen.

De nieuwe wet zorgt daarnaast voor zorgen omdat:

- gezinshereniging strenger wordt;
- de permanente verblijfsvergunning verdwijnt, wat meer onzekerheid geeft;
- overgangsregels ontbreken, waardoor mensen mogelijk rechten verliezen;
- er zorgen zijn over kinderrechten en het gezinsleven;

- de druk op rechtszekerheid en huisvesting groter wordt.

Daarnaast lijkt het erop dat de nieuwe wet nog meer onzekerheid en problemen zal veroorzaken. Ook verwacht ik dat er veel rechtszaken zullen komen, wat extra druk kan geven op het rechtssysteem.

Daarom wil ik u vriendelijk vragen om goed te kijken naar de gevolgen van deze wet voor gezinnen, kinderen, integratie en rechtszekerheid. Mensen die in Nederland een nieuw leven proberen op te bouwen, hebben juist stabiliteit en duidelijkheid nodig. Ik hoop dat de menselijke en zorgvuldige aanpak waar Nederland bekend om staat behouden blijft.

Ik hoop dat mijn zorgen worden meegenomen in de gesprekken binnen de Eerste Kamer.

Hartelijk dank voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Docent wiskunde/rekenen

From: "5.1.2.e 5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 17:50:02 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Asiel wet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Senator,

Ik ben als vluchteling naar Nederland gekomen. Ik heb mijn inburgeringsproces afgerond. Ik heb hier een sociaal leven opgebouwd, heb goed contact met mijn buren en sta op het punt om te gaan werken. Ik wil zonder uitkering leven en met mijn eigen inzet bijdragen aan dit land.

Ik verzoek u vriendelijk om bij de nieuwe wet rekening te houden met mensen zoals ik, die geïntegreerd zijn en graag willen werken en bijdragen aan de samenleving.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: 5.1.2.e @icloud.com
Sent: 25/05/2026 21:00:34
To: postbus@eerstekamer.nl
CC:
Subject: Impact asielbeleid op integratie
Attachments:

[U ontvang niet vaak e-mail van 5.1.2.e @icloud.com. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Middels deze brief wil ik uw dringende aandacht vragen voor de voorgestelde wijzigingen in de asielwetgeving, waarover u momenteel beraadslaagt. Als 47-jarige persoon die sinds twee jaar in Nederland woont, maken deze plannen mij erg bezorgd over mijn toekomst en mijn gevoel van veiligheid.

Ik ben op latere leeftijd naar Nederland gekomen. Opnieuw beginnen in een compleet nieuw land, zonder vertrouwde omgeving of steun, was voor mij een zeer moeilijke stap. Op oudere leeftijd aanpassen aan een nieuwe cultuur, een andere manier van leven en een onbekende taal brengt veel uitdagingen met zich mee.

Toch doe ik mijn uiterste best om mij aan te passen aan de Nederlandse samenleving. Ik ben bezig met het leren van de Nederlandse taal en probeer iedere dag vooruitgang te boeken, ondanks dat het leren van een nieuwe taal op latere leeftijd veel moeilijker is. Daarnaast probeer ik zelfstandig te worden en actief deel te nemen aan de maatschappij.

De voorgestelde veranderingen in de wetgeving zorgen echter voor voortdurende onzekerheid en angst over mijn toekomst. Het idee dat mijn verblijfsvergunning mogelijk na enkele jaren niet verlengd wordt, maakt het bijna onmogelijk om stabiliteit te vinden of plannen te maken voor de lange termijn.

Voor mensen die op latere leeftijd naar een nieuw land komen, is stabiliteit juist van groot belang. Het kost tijd om een taal te leren, sociale contacten op te bouwen en een plek te vinden in de samenleving. Wanneer iemand voortdurend moet leven met onzekerheid over verblijf en toekomst, heeft dat een grote mentale en emotionele impact.

Ik vraag u daarom dringend om bij uw beslissing ook rekening te houden met mensen zoals ik, die ondanks moeilijke omstandigheden hard werken om zich te integreren, de taal te leren en op een waardige manier deel uit te maken van de Nederlandse samenleving.

Ik dank u hartelijk voor uw tijd, aandacht en zorgvuldige overweging.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@icloud.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 21:33:45 +0200
To: info@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen over de nieuwe asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@icloud.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e Ik woon vier jaar in Nederland. Sinds ik naar Nederland ben gekomen, probeer ik actief deel te nemen aan de samenleving en een positieve bijdrage te leveren.

Ik doe vrijwilligerswerk en ik probeer mijn Nederlandse taal iedere dag te verbeteren. Ik heb een deel van mijn taalexamens al gehaald en ik bereid mij voor op de andere examens. Ook heb ik lessen gevolgd voor integratie in de Nederlandse samenleving en ik ben geslaagd voor mijn inburgeringsexamen.

Ik ben naar Nederland gekomen omdat Nederland een rechtsstaat is en omdat ik geloof in de waarden van vrijheid, veiligheid en mensenrechten. Ik hou van Nederland en ik heb respect voor de Nederlandse samenleving en cultuur.

Daarom maak ik mij zorgen over de nieuwe asielwet die nu besproken wordt. Wij proberen ons te integreren, de taal te leren en een toekomst op te bouwen. Maar door deze plannen voelen veel mensen onzekerheid en angst over hun toekomst.

Ik ben bang dat deze wet het moeilijker zal maken om volledig deel te worden van de Nederlandse samenleving. Veel mensen weten niet meer hoe hun toekomst eruit zal zien en twijfelen over hun kansen om later Nederlander te worden.

Ik vraag u daarom vriendelijk om ook te denken aan mensen die hun best doen om eerlijk, actief en geïntegreerd te leven in Nederland. Wij willen graag bijdragen aan dit land en een stabiele toekomst opbouwen.

Bedankt voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@icloud.com>
Sent: Mon, 25 May 2026 21:42:55 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen over de nieuwe asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@icloud.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Mijn naam is 5.1.2.e Ik woon vier jaar in Nederland. Sinds ik naar Nederland ben gekomen, probeer ik actief deel te nemen aan de samenleving en een positieve bijdrage te leveren.

Ik doe vrijwilligerswerk en ik probeer mijn Nederlandse taal iedere dag te verbeteren. Ik heb een deel van mijn taalexamens al gehaald en ik bereid mij voor op de andere examens. Ook heb ik lessen gevolgd voor integratie in de Nederlandse samenleving en ik ben geslaagd voor mijn inburgeringsexamen.

Ik ben naar Nederland gekomen omdat Nederland een rechtsstaat is en omdat ik geloof in de waarden van vrijheid, veiligheid en mensenrechten. Ik hou van Nederland en ik heb respect voor de Nederlandse samenleving en cultuur.

Daarom maak ik mij zorgen over de nieuwe asielwet die nu besproken wordt. Wij proberen ons te integreren, de taal te leren en een toekomst op te bouwen. Maar door deze plannen voelen veel mensen onzekerheid en angst over hun toekomst.

Ik ben bang dat deze wet het moeilijker zal maken om volledig deel te worden van de Nederlandse samenleving. Veel mensen weten niet meer hoe hun toekomst eruit zal zien en twijfelen over hun kansen om later Nederlander te worden.

Daarom vraag ik u vriendelijk om deze wet niet te steunen. Ik wil graag op een veilige manier en zonder zorgen over de toekomst mijn leven in Nederland voortzetten. Ook wil ik een toekomst opbouwen waarin ik zowel mijzelf als de Nederlandse samenleving positief kan ondersteunen en bijdragen.

Ik vraag u daarom vriendelijk om ook te denken aan mensen die hun best doen om eerlijk, actief en geïntegreerd te leven in Nederland. Wij willen graag bijdragen aan dit land en een stabiele toekomst opbouwen.

Bedankt voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 26 May 2026 05:06:47 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen over de nieuwe asielwetgeving en de menselijke gevolgen

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte Leden van de Senaat,

Mijn naam is 5.1.2.e Vijf jaar geleden ben ik naar Nederland gevlucht vanwege mijn verbondenheid met de Gülen-beweging in Turkije. Door de politieke situatie verloor ik mijn werk, mijn sociale omgeving, mijn veiligheid en uiteindelijk ook mijn thuis. Ik moest mijn familie en mijn hele leven achterlaten om een veilige toekomst te kunnen zoeken.

De reis naar Nederland was zwaar en onzeker. Bij aankomst heb ik zelfs korte tijd in detentie moeten verblijven. Dat was een moeilijke en verwarrende periode. Hoewel mijn asielprocedure relatief snel verliep, begon daarna een veel langere en moeilijker weg: opnieuw leren leven.

Veel mensen denken dat veiligheid begint zodra iemand een verblijfsvergunning krijgt. Maar in werkelijkheid begint dan pas het echte gevecht: een nieuwe taal leren, de cultuur begrijpen, werk vinden, trauma verwerken en proberen opnieuw deel uit te maken van de samenleving.

Ik heb jarenlang hard gewerkt om Nederlands te leren, om mij aan te passen aan de Nederlandse samenleving en om zelfstandig te worden. Integratie kost tijd, energie en emotionele kracht, vooral voor mensen die alles zijn kwijtgeraakt door politieke vervolging.

Vanuit deze persoonlijke ervaring wil ik graag mijn zorgen met u delen over de asielwetgeving die recent door de Tweede Kamer is aangenomen en binnenkort ook door uw Kamer zal worden behandeld.

De betreffende wetswijzigingen hebben geleid tot ernstige zorgen onder veel mensen en gezinnen die proberen hun leven in Nederland voort te zetten. Veel personen die al lange tijd in dit land wonen, zich inspannen om zich in de samenleving te integreren en hun leven hebben ingericht volgens de bestaande rechtsorde, vrezen dat de nieuwe regelingen ernstige gevolgen zullen hebben voor henzelf en hun families.

Zoals bekend hebben veel mensen hun leven gepland op basis van vertrouwen in de destijds geldende wet- en regelgeving en hebben zij zowel aanvragen voor een permanente verblijfsvergunning als voor gezinshereniging ingediend volgens de toen geldende voorwaarden. Mensen hebben jarenlang gewerkt, de taal geleerd, zich aangepast aan de samenleving en hun toekomst opgebouwd op basis van hun vertrouwen in de Nederlandse rechtsorde. Daarom kan het beoordelen van aanvragen die onder het bestaande juridische kader zijn ingediend volgens een later ingevoerd en strenger wettelijk regime, leiden tot aantasting van de rechtszekerheid en het beginsel van gerechtvaardigde verwachtingen.

Met name de onzekerheden rondom gezinshereniging, verblijfszekerheid en de toekomst veroorzaken diepe psychologische en sociale zorgen onder mensen. Veel personen van wie de procedures nog lopen, vrezen dat zij na jarenlang wachten uiteindelijk met strengere voorwaarden geconfronteerd zullen worden.

Ik begrijp dat migratie een ingewikkeld maatschappelijk onderwerp is. Maar achter iedere asielaanvraag zit een menselijk verhaal. Veel vluchtelingen kiezen niet vrijwillig voor onzekerheid of afhankelijkheid. Zij vluchten omdat zij geen veilige keuze meer hebben.

Strengere regels, langere onzekerheid en beperkingen op gezinshereniging maken het voor mensen nog moeilijker om een stabiel en menswaardig bestaan op te bouwen. Juist stabiliteit en veiligheid zijn essentieel voor succesvolle integratie.

In een constitutionele rechtsstaat gebaseerd op de rechtsstaatprincipes is het van groot belang dat mensen hun leven kunnen plannen op basis van de geldende wettelijke regelingen. Daarom zijn de bescherming van rechtszekerheid, gerechtvaardigde verwachtingen en rechtvaardigheid van groot belang voor het maatschappelijk vertrouwen. Wij geloven dat het vertrouwen van mensen in de rechtsorde waaraan zij zich lange tijd hebben verbonden, niet mag worden geschaad.

Nederland is door de geschiedenis heen voor velen een bron van hoop geweest vanwege het belang dat het land hecht aan mensenrechten, de rechtsstaat en menselijke waardigheid. Dat beeld gaf mij destijds ook hoop. Daarom hoop ik dat bij de beoordeling van deze nieuwe regelingen zorgvuldig rekening zal worden gehouden met de menselijke gevolgen, de eenheid van gezinnen en het gevoel van vertrouwen binnen de samenleving.

Ik vraag u vriendelijk om bij uw besluitvorming niet alleen te kijken naar cijfers en politieke druk, maar ook naar de menselijke gevolgen op lange termijn. Ik hoop dat u ook de stem van vluchtelingen zult meenemen in uw overwegingen. Mensen zoals ik willen geen last zijn voor de samenleving. Wij willen juist bijdragen, werken, belasting betalen en in vrijheid leven.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 26 May 2026 07:00:00 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Zorgen over de voorgestelde asielwet

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte,

Met deze brief wil ik mijn zorgen uiten over het wetsvoorstel met betrekking tot vluchtelingen, dat op 26 mei zal worden besproken en dat een directe invloed heeft op mijn leven.

Ik schrijf u deze brief om mijn zorgen te delen over deze voorgestelde wetgeving, die mijn leven in Nederland diep raakt.

Sinds 21 augustus 2021 woon ik in Nederland. In Turkije heb ik 23 jaar als docent gewerkt en daarna 13 jaar als bestuurder binnen het Ministerie van Onderwijs. Gedurende mijn hele loopbaan stonden zorgvuldig en gedisciplineerd werken en een bijdrage leveren aan de samenleving altijd centraal voor mij. De rechtsstaat, gelijkheid, het naleven van regels en de stabiliteit die het leven biedt, zijn altijd belangrijke waarden voor mij geweest.

Door het onderdrukkende bestuur in Turkije, het verdwijnen van de rechtsstaat en onrechtmatige praktijken kon ik, ondanks dat ik nooit een misdrijf heb gepleegd, niet langer vrij leven in mijn eigen land. Daarom moest ik op 60-jarige leeftijd mijn land verlaten.

Eerst ging ik naar Kirgizië. Ook daar wilde ik niet stilzitten en probeerde ik een nieuw leven op te bouwen. Ik heb daar vijf jaar gewerkt op Gülen-scholen. Op 60-jarige leeftijd opnieuw een leven beginnen in een land waarvan ik de taal niet sprak, was erg moeilijk. Toch probeerde ik binnen mijn mogelijkheden altijd mijn best te doen. Helaas lieten de druk en invloed van de Turkse overheid mij ook daar niet met rust. Een vriend van mij werd door de Turkse overheid ontvoerd. Toen besepte ik dat ik ook daar geen vrij en veilig leven kon leiden, gebaseerd op de bescherming van de rechtsstaat. Daarom moest ik ook uit Kirgizië vluchten.

Op 60-jarige leeftijd naar een ander land gaan was al moeilijk, maar vijf jaar later opnieuw helemaal opnieuw moeten beginnen was nog zwaarder. Toch verloor ik mijn motivatie niet. Ik keek vooruit en maakte plannen om zo snel en effectief mogelijk te integreren in Nederland. Voor mij was de eerste stap het leren van de Nederlandse taal en daarna weer werken.

Na het verkrijgen van mijn verblijfsvergunning hoorde ik van de gemeente dat ik geen inburgeringsplicht had en daarom geen toegang kreeg tot taalcursussen. Hoewel dit mij verdriet deed, gaf ik niet op. Ik zocht alternatieve oplossingen. Ik begon deel te nemen aan taalcafés in bibliotheken en buurthuizen en aan taalactiviteiten die georganiseerd werden door kerken in onze omgeving. Momenteel volg ik vier dagen per week dergelijke cursussen. Voor mij was het, ondanks dat het niet verplicht was, erg belangrijk om Nederlands te leren, te integreren in de samenleving en daarna te werken. Als je in een land woont, vind ik dat je, ook al heb je de pensioengerechtigde leeftijd bereikt, de taal van dat land moet leren en naar vermogen een bijdrage moet leveren aan de samenleving. De recente ontwikkelingen rondom vluchtelingen die ik op televisie volg, vergroten mijn zorgen over de toekomst met de dag. Een van de belangrijkste redenen waarom ik voor Nederland koos, was het belang dat hier wordt gehecht aan de rechtsstaat en juridische stabiliteit.

Ik heb mijn leven inmiddels drie keer opnieuw moeten opbouwen en ben telkens weer helemaal opnieuw begonnen. Sinds mijn komst naar Nederland in augustus 2021 doe ik iedere dag mijn best om beter Nederlands te leren. Omdat ik komende augustus vijf jaar in Nederland verblijf, heb ik in maart een aanvraag voor een permanente verblijfsvergunning ingediend. Tot mei dacht ik dat ik deze vergunning zou krijgen. In mei hoorde ik echter dat de wet die hiervoor geldt zou veranderen en dat deze wijziging met terugwerkende kracht zou worden toegepast, waardoor ook de status van mijn aanvraag zou veranderen. Mijn aanvraag zal nu alleen nog als een verlengingsaanvraag worden behandeld.

Ik weet dat wetten normaal gesproken niet met terugwerkende kracht mogen worden toegepast en dat dit een van de fundamentele principes van de rechtsstaat is. Deze verandering roept bij mij ernstige vragen op over mijn toekomst. Wat betekent het voor iemand zoals ik, wanneer een recht waarvan ik dacht dat ik het had, ineens anders wordt geïnterpreteerd en de aard van mijn aanvraag verandert?

Ik ben nu 70 jaar oud. De afgelopen tien jaar van mijn leven stonden in het teken van onzekerheid en zorgen over de toekomst. Juist op het moment dat ik dacht eindelijk een stabiel leven te kunnen opbouwen, gebaseerd op de

bescherming van de rechtsstaat, hoor ik opnieuw dat er wetten kunnen komen die mij het gevoel geven dat ik hier nooit echt volledig zal kunnen thuishoren en altijd voorbereid moet zijn om weer te vertrekken.

Voor de komende jaren wens ik niets meer dan zonder voortdurende angst voor de toekomst te kunnen leven, volledig geïntegreerd te zijn in de samenleving en een rustig en waardig leven te leiden.

Ik verzoek u daarom vriendelijk om bij deze wetswijzigingen ook rekening te houden met de menselijke gevolgen, vooral voor mensen zoals ik, die jarenlang hebben geprobeerd hun leven opnieuw op te bouwen met respect voor de wet, waardigheid en inzet voor integratie. In deze fase van mijn leven hoop ik alleen nog op stabiliteit, veiligheid en de mogelijkheid om in vrede te leven in een land waarvan ik de waarden diep respecteer.

Daarnaast verzoek ik u vriendelijk om de bepaling waarbij de nieuwe wet onmiddellijk wordt toegepast op alle lopende aanvragen te heroverwegen, en ervoor te zorgen dat reeds ingediende aanvragen worden beoordeeld volgens de regels die golden op het moment van indiening.

Met vriendelijke groet,

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 26 May 2026 09:42:17 +0200
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Stemming asiel en migratiepact

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Beste voorzitter en leden van de eerste kamer,

Vandaag stemt u over het Europees asiel- en migratiepact dat 12 juni in werking treedt en de moties die, naar aanleiding hiervan, zijn ingediend.

Hoewel het, als leek, erg moeilijk is de inhoud en omvang van deze regelingen te begrijpen wil ik, als vrijwilliger in de noodopvang in Goutum, mijn zorgen met u delen. Binnen de opvang in Goutum heerst veel angst dat de, nieuw in te voeren, regelingen hun procedure aanzienlijk zal vertragen en hun kans op hereniging met hun dierbaren zal bemoeilijken.

Veel mensen met wie ik contact heb verblijven al meerdere jaren in de noodopvang. Ondanks toezeggingen over de voortgang van de procedure verstrijken er maanden en jaren voordat mensen een tweede gehoor krijgen. Ook de tijd tussen het tweede gehoor en de uiteindelijke uitspraak duurt vaak langer dan beloofd.

De mensen zijn gemotiveerd om te gaan werken maar het toegezegde BSN nummer, na zes maanden verblijf, is na één jaar nog niet verstrekt.

Voor diegenen wiens asielaanvraag wordt gehonoreerd duurt het niet alleen heel erg lang voordat zij de noodopvang kunnen verlaten, ook de de lessen nederlands en inburgering kunnen vaak pas na maanden beginnen. Ik ken meerdere mensen die gezinshereniging is beloofd maar na meer dan anderhalf jaar nog niet effectief ten uitvoer is gebracht.

De enorme onzekerheid, het eindeloze wachten, de machteloosheid omdat beloftes niet worden nagekomen heeft een, niet voor te stellen, effect op de mensen. Het vreet aan hun mentale en fysieke gezondheid.

Daarom wil ik u vandaag met klem verzoeken uw beslissingen zo te nemen dat het recht doet aan de moeilijke situatie waarin zoveel mensen in de asielopvang zitten. Na alle ontberingen die zij, voor aankomst in ons land, hebben doorstaan hebben zij, naar mijn oordeel, recht op een eerlijke en effectieve procedure waarin beloftes worden nagekomen en niet afhankelijk zijn van de waan van de dag.

Zet vandaag al uw wijsheid en (mede)menselijkheid in om de situatie van vluchtelingen in Nederland niet verder te verslechteren!

5.1.2.e

Goutum

From: "5.1.2.e" <5.1.2.e@gmail.com>
Sent: Tue, 26 May 2026 09:56:59 +0200
To: "postbus@eerstekamer.nl" <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: Terugwerkende kracht ondermijnt rechtszekerheid en raakt direct mijn toekomst

5.1.2.e@gmail.com adresinden çok sık e-posta almıyorsunuz. [Bunun neden önemli olduğunu öğrenin](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Als inwoner van Nederland volg ik de ontwikkelingen rondom de nieuwe asielwetgeving met grote zorg, mede omdat deze direct gevolgen kan hebben voor mijn eigen toekomst en die van vele anderen in een vergelijkbare positie.

De voorgestelde toepassing van terugwerkende kracht raakt de kern van de rechtsstaat. Het is juridisch zeer moeilijk te rechtvaardigen dat mensen die hun procedure zijn gestart onder geldende wetgeving, plotseling worden geconfronteerd met nieuwe, ingrijpende regels. Dit staat haaks op fundamentele beginselen zoals rechtszekerheid en het vertrouwensbeginsel.

Voor mensen zoals ik betekent dit niet alleen een juridische kwestie, maar ook een ingrijpende persoonlijke onzekerheid. Wij bouwen hier een bestaan op, investeren in integratie, werk en toekomst, terwijl de spelregels tijdens het proces worden veranderd.

Daarnaast zal deze aanpak onvermijdelijk leiden tot een sterke toename van juridische procedures. Dit zal de rechtspraak zwaar belasten en leiden tot langdurige onzekerheid en maatschappelijke kosten. Het risico is reëel dat delen van deze wetgeving uiteindelijk door rechters – nationaal of Europees – zullen worden teruggefloten.

Ik doe daarom een dringend beroep op u om uw rol als bewaker van de rechtsstaat serieus te nemen. Kies voor een juridisch houdbare en zorgvuldige oplossing door een duidelijke overgangsregeling vast te stellen, waarbij nieuwe regels uitsluitend gelden voor toekomstige aanvragen.

Dit is geen kwestie van politieke voorkeur, maar van fundamentele rechtsbescherming en goed bestuur.

Hoogachtend,

5.1.2.e